

รายงานการวิจัย

ทัศนคติของชุมชนที่มีต่อการวางแนวปะการังเทียม

: กรณีศึกษาน้ำหนาแกะมุก อําเภอกันตัง จังหวัดตรัง

The Attitude of Community to Artificial Reef : A Case Study on Ban
Koh Mook, Kantung District, Trang Province

อภิรักษ์ ทรงรักษ์

ผู้สื่อสาร ศรีทรงราช

ปรัծดา บรรพตชาติ

ห้องสมุด มก.

เลขที่..... ๕๐.๐๑๙
เครื่องหมาย..... SH ๓๙๙
ลงวันที่..... ๑
ปี..... ๓.๑๔๐.๙

ได้รับอนุญาตในการวิจัยบผลประโยชน์ ประจำปี 2546

จากคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์ วิทยาเขตตรัง

พ.ศ. 2549

คำนิยม

การวิจัยเรื่อง การมีส่วนร่วมในการจัดการประมงโดยชุมชน กรณีศึกษาเกษตรมุก จังหวัดตรัง
ได้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี ขอขอบขอบพระคุณชาวประมงพื้นบ้านบนเกษตรมุกทุกท่านที่ให้ข้อมูลเพื่อ
ประโยชน์ต่อการศึกษา

ขอขอบพระคุณสมาชิกองค์กรบริหารส่วนตำบลเกษตรมุก ที่อำนวยความสะดวกในการเก็บ
ข้อมูล คุณสุทธิน พยังแก้ว เลขาธนุการชุมชนชาวประมงพื้นบ้าน ที่ให้ความอนุเคราะห์ด้านข้อมูลและ
คำปรึกษา คุณไฟโรจน์ บุญจันทร์ ที่ให้ความช่วยเหลือในการถ่ายภาพทำให้การศึกษาระดับนี้ประ^{รั้ง}
ความสำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

ขอขอบคุณนักศึกษาภาควิชาการจัดการประมงทุกคนที่ได้ช่วยเก็บข้อมูลด้วยความตั้งใจ

อภิรักษ์ สงวนกษ

14 กรกฎาคม 2549

(1)

สารบัญ

	หน้า
สารบัญ	(1)
สารบัญตาราง	(2)
สารบัญภาพ	(3)
บทนำ	1
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	2
ระเบียบวิธีการวิจัย	3
ผลและวิจารณ์ผลการศึกษา	5
สรุปผลการวิจัย	36
เอกสารอ้างอิง	39
ภาคผนวก	42

ตารางที่	หน้า
1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของชาวประมงในหมู่บ้านเกาะมุก	6
2 ข้อมูลเกี่ยวกับอายุ ประสบการณ์การทำประมง และรายได้ของชาวประมงที่ประกอบอาชีพประมงในชุมชนเกาะมุก	7
3 แหล่งเงินทุนที่ชาวประมงนำมาใช้ลงทุนในการประกอบอาชีพประมง	7
4 แหล่งข้อมูลที่ชาวประมงได้รับทราบเกี่ยวกับข่าวสารการวางแผนและการจัดการประมง	8
5 เรื่องที่ชาวประมงใช้ประกอบอาชีพประมง	9
6 ชนิดเครื่องมือประมงประเภทต่างๆ ของชาวประมงที่ใช้ในการทำการประมง	10
7 รูปแบบการทำประมงบริเวณแนวปะการังเทียมของชาวประมง	11
8 ความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพของปะการังเทียมของชาวประมงทะเลพื้นบ้าน	13
9 ระดับคะแนนความคิดเห็นของชาวประมงทะเลพื้นบ้านที่มีความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพของปะการังเทียมของชาวประมง	14
10 การมีส่วนร่วมในการจัดการประมงในชุมชนเกาะมุก	16
11 ระดับคะแนนความคิดเห็นของชาวประมงที่มีต่อกลไนท์เกี่ยวกับการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ	17
12 ทัศนคติของชาวประมงในด้านต่างๆ จำแนกตามชนิดเครื่องมือที่ใช้ในการทำการประมง	18
13 ทัศนคติของครัวเรือนชาวประมงในด้านต่างๆ จำแนกตามชนิดเครื่องมือที่ใช้ในการทำการประมงวิเคราะห์โดยใช้ค่าไคว์สแคร์	25
14 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของชุมชนที่มีต่อการวางแผนและการจัดการประมงในด้านต่างๆ จำแนกตาม เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ประสบการณ์ในการทำการประมง ลักษณะการประกอบอาชีพประมง	33
15 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของครัวเรือนชาวประมงที่มีต่อการวางแผนและการจัดการประมง และลักษณะการประกอบอาชีพประมง	35

สารบัญภาพผนวก

	หน้า
ภาพผนวกที่	
1 แผนที่เกาะมุก ต.เกาะลิบง อ.กันตัง จ.ตรัง	43
2 สภาพโดยทั่วไปของหมู่บ้านเกาะมุก	44
3 เรื่องที่ชาวประมงใช้ทำการประมง	44
4 การเตรียมเครื่องมือประมงเพื่อใช้ทำการประมง	45
5 การซ้อมแซมเรือของชาวประมงในเวลาว่าง	45
6 ช่วงเวลาที่น้ำลดเรือประมงขออยู่กับที่	46
7 เรื่องที่ชาวประมงใช้ในการประมง	46
8 ท่าเทียนเรือเกาะมุก	47
9 รูปทรงของปะการังเทียนแบบลูกบาศก์	47

ทัศนคติของชุมชนที่มีต่อการวางแผนป่ารังเทียม : กรณีศึกษาบ้านเกาะมูก

อำเภอ กันตัง จังหวัด ตรัง

อภิรักษ์ สงรักษ์¹ ปรัծดา บรรพติชาติ² ผุสดี ศรีทรงราช²

บทคัดย่อ

การศึกษาทัศนคติของชุมชนที่มีต่อการวางแผนป่ารังเทียมในชุมชนเกาะมูก จังหวัด ตรัง จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างชาวประมง จำนวน 100 ราย โดยศึกษาถึงสภาพเศรษฐกิจและสังคม ทัศนคติของชาวประมงที่มีต่อประสิทธิภาพของป่ารังเทียมต่อการทำการทำประมง การให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในด้านต่าง ๆ

จากการศึกษาพบว่า ชาวประมงส่วนใหญ่ที่อาศัยอยู่บนเกาะมูกประกอบอาชีพประมงเป็นอาชีพหลัก มีการศึกษาในระดับต่ำคือสำเร็จการศึกษาในชั้นประถมศึกษาเป็นส่วนใหญ่ ชาวประมงส่วนใหญ่นับถือศาสนาอิสลาม เกี่ยวกับการวางแผนป่ารังเทียมพบว่าชาวประมงส่วนใหญ่ทราบตำแหน่งที่แน่นอนของแนวป่ารังเทียม และมีทัศนคติทางด้านบวกต่อประสิทธิภาพของป่ารังเทียม รวมทั้งยินดีให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำการทำประมง และมีความคิดเห็นว่าสมควรมีการขยายแนวป่ารังเทียมเพิ่มและควรช่วยกันรักษาแนวป่ารังเทียมซึ่งเป็นสมบัติของส่วนรวม

ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของชาวประมงที่มีต่อการวางแผนป่ารังเทียม กับปัจจัยด้านต่าง ๆ พ布ว่าชาวประมงเพศชายและเพศหญิงจะมีทัศนคติที่แตกต่างกัน ที่ระดับนัยสำคัญ ($P<0.05$) ดังนั้นสมควรมีการส่งเสริมการให้ความรู้กับชาวประมงเกี่ยวกับการทำการทำประมงที่ถูกต้อง ตลอดจนการประชาสัมพันธ์ข้อมูลที่เกี่ยวกับป่ารังเทียม การแลกเปลี่ยนข่าวสารกันระหว่างชาวประมงกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ เพื่อการพัฒนาการประมงที่ยั่งยืนต่อไป

¹ ภาควิชาการจัดการประมง คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลศรีวิชัย วิทยาเขตตรัง

² ภาควิชาการจัดการประมง คณะประมง มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์ บางเขน กรุงเทพ

**The Attitude of Community to Artificial Reef : A Case Study on Ban Koh Mook,
Kantung District, Trang Province**

Apirak Songrak¹ Paratda Bunditchart² Phussadee Srisongrach²

ABSTRACT

The study attitude of community to artificial reef a case study on Ban Koh Mook Kantung district Trang province by interviewing 100 fishermen on about that study general of economic and social. Fishermen's attitude to efficiency artificial reef with the fishery and coordinate agencies in every subject.

The mostly population lives on Ban Koh Mook were the fishermen. The level education of fishermen are primary. The most of fishermen were Muslims and found that true know position of artificial reef. The total attitude to artificial reef are positive and people willingly joined the government agencies in of fishery. Their think should be puted increase artificial reef and must protect from destruction because it belong to public.

The relationship of various factors to the community's attitude to artificial reef were the fishermen have different attitudes. ($P<0.05$) They think government should be extension the knowledge support incoulding artificial reef information and exchanging the information between government and fishermen for sustainable fishery development.

---

¹ Department of Fishery Management , Faculty of Science and Fisheries Technology, Rajamangala University of technology Srivijaya, Trang Campus

² Department of Fishery Management , Faculty of Fisheries, Kasetsart University, Bangkhen Bangkok

บทนำ

ด้วยปัจจุบันทรัพยากรทางทะเลได้ถูกทำลายลงไปอย่างมาก ทั้งนี้เนื่องมาจากการกระทำการของมนุษย์เองและการทำลายโดยภัยธรรมชาติ และจากการที่ทรัพยากรทางทะเลได้ถูกทำลายลงไปสิ่งที่ตามมาคือ แหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำถูกทำลายจึงเป็นเหตุให้สมุดทางธรรมชาติได้ลดลง เช่น แนวปะการังถูกทำลาย ส่งผลเป็นเหตุให้แหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำถูกทำลายด้วยเช่นกัน

จากปัญหานี้ในปัจจุบันทำลายทางภาครัฐจึงได้เล็งเห็นถึงปัญหาของทรัพยากร ที่ถูกทำลายอันเป็นเหตุให้สัตว์น้ำขาดที่อยู่อาศัย แหล่งอนุบาลสัตว์น้ำวายอ่อน จึงได้คิดกันการทำที่อยู่อาศัยทดแทนสำหรับสัตว์น้ำขึ้นมา หรือที่เรียกว่า ฯ ไปว่า ปะการังเทียม เมื่อมีการจัดสร้างแล้วพบว่าประสบความสำเร็จเป็นอย่างดีทั้งในประเทศไทยและในต่างประเทศ แต่ปัญหาที่พบก็คือการยอมรับจากชาวบ้านในบริเวณที่มีการวางปะการังเทียมซึ่งบางคนยังขาดความรู้และความเข้าใจในจุดประสงค์ของการวางแนวปะการังเทียม

ดังนั้นจึงควรที่จะมีการให้ความรู้แก่ประชาชน ซึ่งหากมีข้อมูลที่ดีและเหมาะสมจึงเป็นเรื่องดี ที่เราจะได้ทราบว่าชาวบ้านให้ความสำคัญกับการอนุรักษ์ทรัพยากรมากน้อยเพียงใด และเป็นข้อมูลพื้นฐานที่อาจทำให้ทราบว่าสมควรนึกร่วมกับการวางปะการังเทียมเพิ่มขึ้นหรือไม่ และเป็นแนวทางในการจัดการทรัพยากรให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาสภาพทั่วไปของชาวประมงทะเลพื้นบ้านชุมชนเกาะมุก
2. ศึกษาผลกระทบของการวางประกาศงเพื่อการที่มีต่อการดำเนินการตามแนวทางที่ผ่านมา
3. ศึกษาทัศนคติความคิดเห็นของชาวประมงทะเลพื้นบ้านต่อการวางประกาศงเพื่อการที่มีต่อการดำเนินการตามแนวทางที่ผ่านมา
4. ศึกษาแนวทางการจัดการประมงในบริเวณแนวประกาศงเพื่อยังคงยืนยันของชุมชนชาวประมงทะเลพื้นบ้าน ชุมชนบ้านเกาะมุก

ระเบียบวิธีการวิจัย

ทำการศึกษาโดยการเก็บรวบรวมข้อมูลทางด้านเศรษฐกิจ ตั้งแต่ รวมทั้งข้อมูลทั่วไปที่เกี่ยวข้อง กับการทำการประมงในพื้นที่เป้าหมาย คือ บ้านเกาะมุก ต.เกาะลิบง อ.กันตัง จ.ตรัง

1. อุปกรณ์สำหรับการวิจัย

1. แบบสัมภาษณ์ (Questionnaire) สำหรับประชาชนในพื้นที่สำรวจ บ้านเกาะมุก ต.เกาะลิบง อ.กันตัง จ.ตรัง จำนวน 100 ชุด
2. เครื่องคอมพิวเตอร์
3. แผนที่แสดงอาณาเขตชุมชนเกาะมุก

2. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

2.1 ประชากร (Population)

ประชากรที่อาศัยในหมู่บ้านเกาะมุก ต.เกาะลิบง อ.กันตัง จ.ตรัง มีจำนวน 500 คน
เรือน

2.2 การประมาณกลุ่มตัวอย่าง

Housing and Community Renewal (อ้างถึงใน อกรักษ์, 2544) ดังนี้

$$n = \frac{N}{1 + Ne^2}$$

$$\begin{aligned}
 \text{เมื่อกำหนด} \quad n &= \text{จำนวนตัวอย่างที่ต้องการสุ่ม} \\
 N &= \text{จำนวนประชากรที่ทำประมาณ} \\
 e &= \text{ความคลาดเคลื่อนจากการสุ่มตัวอย่างในที่นี่กำหนดให้มีความ} \\
 \text{คลาดเคลื่อนไม่เกิน } 10 \text{ เปอร์เซ็นต์ ที่ระดับความเชื่อมั่น } 95 \text{ เปอร์เซ็นต์} \\
 \text{แทนค่า} \quad n &= \frac{500}{1+500(0.1)^2} \\
 \text{ประมาณนี้} \quad n &= 83.33 \text{ ครัวเรือน}
 \end{aligned}$$

โดยในการเก็บแบบสอบถามครั้งนี้กำหนดให้ห้องนัด 100 ชุด เพื่อเป็นการป้องกันการเกิด การผิดพลาดในการเก็บแบบสอบถาม

2.3 การสุ่มตัวอย่าง (Sampling)

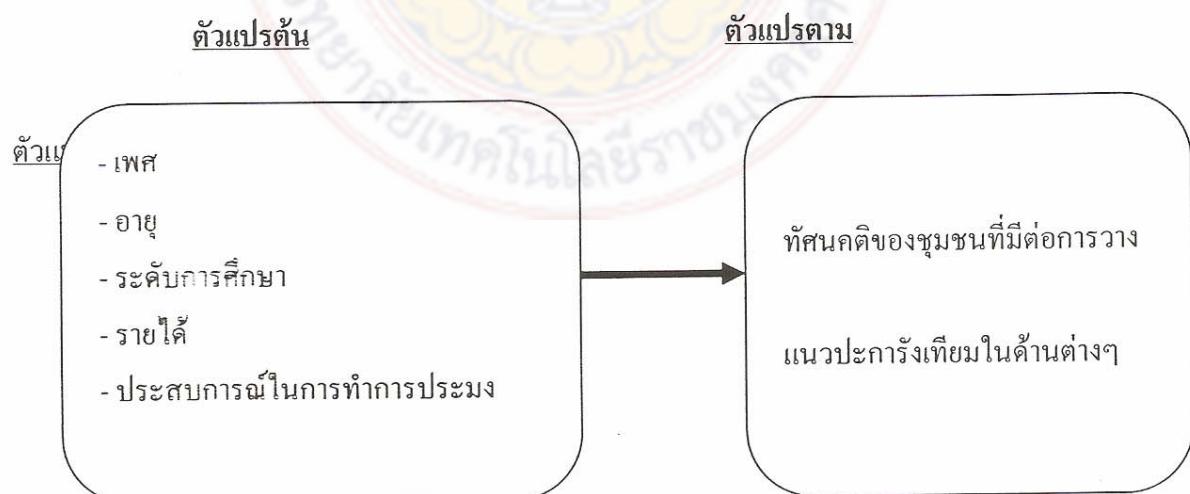
ทำการเลือกสุ่มตัวอย่างโดยใช้วิธีสุ่มแบบบังเอิญ เนื่องจากว่าประชากรกลุ่มตัวอย่างมี อาร์ชิพและลักษณะการดำเนินชีวิตที่คล้ายคลึงกัน คืออาชีพทำการประมงพื้นบ้านทำให้ไม่มี ความแตกต่างกัน จึงสามารถสุ่มในการสัมภาษณ์ได้

3. ข้อมูลที่ใช้ในการศึกษา

3.1 ตัวแปรอิสระ คือ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา เป็นต้น

3.2 ตัวแปรตาม คือ ความคิดเห็นของประชากรในด้านต่าง ๆ รวมถึงทัศนคติต่อ การ วางแผนการรังเทียม

4. กรอบแนวคิดในการศึกษา

5. การเก็บข้อมูล โดยการออกแบบแบบสัมภาษณ์ (Questionnaire) ประชากรในชุมชนเกาะนุก ข้อมูลที่เก็บได้แก่

1. ข้อมูลทั่วไป ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ศาสนา อาชีพหลัก/รอง เป็นต้น
2. ข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติต่อการวางแผนฯ ประจำชุมชน
3. ข้อมูลเกี่ยวกับการมีส่วนร่วมในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล เกาะนุก

6. วิธีวิเคราะห์ข้อมูล

ข้อมูลที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูป SPSS for Windows โดยทำการวิเคราะห์เพื่อหาค่าต่าๆ ดังนี้

- 6.1 ค่าความถี่ (Frequency) และร้อยละ (Percent)
- 6.2 ค่าไคสแควร์ (Chi-square)
- 6.3 ค่าเฉลี่ย (Mean)
- 6.4 ค่าความสัมพันธ์ของข้อมูล (Correlation)

7. สถานที่และระยะเวลาที่ทำการศึกษา

- 7.1 สถานที่เก็บข้อมูล คือ ชุมชนเกาะนุก ต.เกาะลิบง อ.กันดัง จ.ตรัง
- 7.2 สถานที่วิเคราะห์ข้อมูล คือ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล ต.ไม้ฝาด อ.สีแก จ.ตรัง
- 7.3 ระยะเวลาในการดำเนินการตั้งแต่เดือนมิถุนายน 2546 – เดือนกุมภาพันธ์ 2546

ผลและวิจารณ์ผลการวิจัย

1. ข้อมูลทั่วไปของชาวประมงในชุมชนเกาะมุก

ชุมชนเกาะมุก ตั้งอยู่ในท้องที่ ต.เกาะลิบง อ.กันตัง จ.ตรัง เป็นเกาะใหญ่อีกเกาะหนึ่งในน่านน้ำตรัง มีความยาวของเกาะเหนือ – ใต้ ประมาณ 4.15 กม. ความกว้างในแนว ตะวันออก – ตะวันตก ประมาณ 3.8 กม. มีพื้นที่รวมทั้งสิ้น 7.7 ตารางกิโลเมตร มีหมู่บ้าน 1 หมู่บ้าน คือ หมู่บ้านเกาะมุก ซึ่งได้กินแนวนเขตออกจากพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ร้อยละ 80 ของพื้นที่ทั้งหมด สภาพป่าบนภูเขารูปเขาสูงชัน เป็นป่าดิบชื้น ได้หัวแหลมเกาะมุก เป็นป่าชายเลน ประมาณ 3% ของพื้นที่ประกอบด้วย โถงกลางใบใหญ่ โถงกลางใบเล็ก แสมคำ แสมขาว (ธรรมนูญ, 2544)

สภาพทั่วไปของชาวประมงในชุมชนเกาะมุก ตำบลเกาะลิบง อำเภอ กันตัง จังหวัดตรัง พบร่วมกับเป็นเพศชาย ร้อยละ 91.0 และเพศหญิง ร้อยละ 9.0 มีอายุระหว่าง 21-40 ปี ร้อยละ 58.0 อายุระหว่าง 41-60 ปี ร้อยละ 26 อายุระหว่าง 16-20 ปี ร้อยละ 11.0 และมากกว่า 61 ปี ร้อยละ 5.0 สำหรับการศึกษาพบว่าชาวประมงเรียนจบชั้นประถมศึกษา ร้อยละ 79.0 รองลงมาจบชั้นมัธยมศึกษา ร้อยละ 16.0 ไม่ได้เรียนจนจบสิ้น ร้อยละ 4.0 และจบชั้น ปวช. ร้อยละ 1.0 ในด้านการนับถือศาสนา พบร่วมกับชาวประมงนับถือศาสนาอิสลาม ร้อยละ 91.0 รองลงมาศาสนาพุทธ ร้อยละ 7.0 และศาสนาคริสต์ ร้อยละ 2.0 ส่วนการอพยพการย้ายถิ่นนั้น ส่วนใหญ่จะเป็นคนในพื้นที่ ร้อยละ 76.0 และย้ายมาจากที่อื่น ร้อยละ 24.0 สาเหตุส่วนใหญ่ของการย้ายถิ่นพบว่ามีสาเหตุมาจากการบ้านคู่สมรส และย้ายมาเพื่อทำอาชีพประมง ด้านสถานภาพการสมรส พบร่วมกับ โดยส่วนใหญ่สมรสแล้ว ร้อยละ 83.0 และยังไม่ได้สมรส ร้อยละ 17.0 ในด้านของการประกอบอาชีพประมง พบร่วมกับการทำประมงเป็นอาชีพหลัก ร้อยละ 94.0 และเป็นอาชีพรอง/เสริม เพียงร้อยละ 6.0 ดังแสดงในตารางที่ 1

ตารางที่ 1 ข้อมูลพื้นฐานทั่วไปของชาวประมงในหมู่บ้านแกะมุก

จำนวน : ราย

ข้อมูลพื้นฐานทั่วไป	จำนวน	ร้อยละ
เพศ - ชาย	91	91.0
- หญิง	9	9.0
รวม	100	100.0
การศึกษา - ไม่ได้เรียนจนถึงสิ้น	4	4.0
- ประถมศึกษา	79	79.0
- มัธยมศึกษา	16	16.0
- ปวช.	1	1.0
รวม	100	100.0
ศาสนา - พุทธ	7	7.0
- คริสต์	2	2.0
- อิสลาม	91	91.0
รวม	100	100.0
ภูมิลำเนา - ภูมิลำเนาเดิม	76	76.0
- ย้ายมาจากการท่องเที่ยว	24	24.0
รวม	100	100.0
สถานภาพ - สมรสแล้ว	83	83.0
- โสด	17	17.0
รวม	100	100.0
การประกอบอาชีพประมง - เป็นอาชีพหลัก	94	94.0
- เป็นอาชีพเสริม	6	6.0
รวม	100	100.0

อายุของชาวประมง พบร้า อายุต่ำสุดคือ 16 ปี สูงสุด คือ 72 ปี อายุโดยเฉลี่ย 37 ปี ประสบการณ์ในการทำการประมง พบร้า มีประสบการณ์ต่ำสุด 2 ปี และมีประสบการณ์มากที่สุด 52 ปี ซึ่งมีประสบการณ์ในการทำการประมง 20 ปี รายได้ของชาวประมง พบร้ารายได้มีต่ำสุด 2,500 บาทต่อเดือน และมีรายได้สูงสุด 35,000 บาทต่อเดือน รายได้เฉลี่ย 4,225 บาทต่อเดือน สาเหตุที่รายได้ของชาวประมงมีความแตกต่างกันมาก เนื่องจากบางส่วนมีการประกอบอาชีพอื่นนอกเหนือจากการประมง ได้แก่ รับซื้อปลาหรือทำแพปลาจึงทำให้มีรายได้ที่สูง ดังแสดงในตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ข้อมูลเกี่ยวกับอายุ ประสบการณ์ และรายได้ของชาวประมงในชุมชนเกาะมูก

ข้อมูล	ต่ำสุด	สูงสุด	ค่าเฉลี่ย	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
อายุ (ปี)	16.00	72.00	36.58	12.87
ประสบการณ์ (ปี)	2.00	52.00	19.64	12.22
รายได้ (บาท)	2,500.00	35,000.00	4,225.00	3,675.86

เงินทุนที่ชาวประมงนำมาใช้ประกอบอาชีพส่วนใหญ่พบว่า ร้อยละ 54.0 ใช้เงินทุนส่วนตัว รองลงมา ร้อยละ 28.0 ใช้เงินทุนส่วนตัวและกู้ยืม และร้อยละ 18.0 ใช้เงินทุนกู้ยืม ส่วนเงินทุนกู้ยืมที่ชาวประมงนำมานั้น ได้กู้ยืมมาจากพ่อค้าคนกลาง แพปลา โดยมีข้อผูกมัดกันที่ว่าจะต้องนำสัตว์น้ำที่จับได้นั้นไปขายให้กับแพปลาที่ตนได้นำเงินมา ดังแสดงในตารางที่ 3

ตารางที่ 3 แหล่งเงินทุนที่ชาวประมงนำมาใช้ลงทุนในการประกอบอาชีพประมง

จำนวน : ราย

แหล่งเงินทุน	จำนวน	ร้อยละ
เงินทุนส่วนตัว	54	54.0
เงินทุนกู้ยืม	18	18.0
เงินทุนส่วนตัว+กู้ยืม	28	28.0
รวม	100	100.0

การรับรู้ข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนประจำวันที่เปลี่ยนแปลง พนบว่า ส่วนใหญ่รับรู้มาจากการบอกเล่าของเพื่อนบ้าน ร้อยละ 87.0 รับรู้ข่าวสารจากหนังสือพิมพ์ ร้อยละ 47.0 รับทราบจากการประชุม ร้อยละ 35.0 จากราษฎร ร้อยละ 32.0 ได้รับทราบจากวิทยุ ร้อยละ 27.0 และมีเพียงบางส่วนที่ได้รับทราบข่าวสารจากโทรทัศน์ ร้อยละ 25.0 ดังแสดงในตารางที่ 4

ตารางที่ 4 แหล่งข้อมูลที่ชาวประมงได้รับทราบข่าวสารเกี่ยวกับการวางแผนประจำวันที่เปลี่ยนแปลง

จำนวน : ราย

แหล่งข้อมูล	ทราบ		ไม่ทราบ		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
โทรทัศน์	25	25.0	75	75.0	100
วิทยุ	27	27.0	73	73.0	100
หนังสือพิมพ์	47	47.0	53	53.0	100
ชาวราษฎร	32	32.0	62	62.0	100
กรมประมง	35	35.0	64	64.0	100
เพื่อนบ้าน	87	87.0	13	13.0	100

หมายเหตุเลือกตอบได้มากกว่า 1 ข้อ

เรื่องที่ชาวประมงใช้ทำการประมง พนบว่าส่วนใหญ่เป็นเรื่องของตัวเอง ร้อยละ 84.0 รองลงมาไม่มีเรื่องของตัวเอง ร้อยละ 16.0 สำหรับขนาดของเรือที่ใช้ทำการประมง พนบว่าส่วนใหญ่ใช้เรือที่มีเครื่องยนต์น้ำมันเรือหรือเรือหางยาวร้อยละ 99.0 ส่วนที่เหลือเป็นเรือไม่มีเครื่องยนต์ ร้อยละ 1.0 เมื่อจำแนกตามความยาวของเรือ พนบว่าเรือส่วนใหญ่มีความยาวขนาด 8-10 เมตร ร้อยละ 74.0 รองลงมาจะใช้เรือที่มีความยาวน้อยกว่า 8 เมตร ร้อยละ 20.0 และมีเพียงส่วนน้อยที่มีความยาวเรือนาก กว่า 10 เมตร ร้อยละ 6.0 ดังแสดงในตารางที่ 5

ตารางที่ 5 เรื่องที่ชาวประมงใช้ประกอบอาชีพประมง

จำนวน : ราย

เรื่องที่ใช้ทำการประมง	จำนวน	ร้อยละ
เรือ		
- มีเป็นของตัวเอง	84	84.0
- ไม่มีเป็นของตัวเอง	16	16.0
รวม	100	100.0
ชนิดของเรือ		
- เรือที่มีเครื่องยนต์นอกเรือ	99	99.0
- เรือที่ไม่มีเครื่องยนต์	1	1.0
รวม	100	100.0
ขนาดของเรือ		
- น้อยกว่า 8 เมตร	20	20.0
- ขนาด 8-10 เมตร	74	74.0
- มากกว่า 10 เมตร	6	6.0
รวม	100	100.0

การศึกษาลักษณะการใช้เครื่องมือของชาวประมงthalépinn bâan พบว่า เครื่องมือประมงส่วนใหญ่ยังคงเป็นเครื่องมือประมงพื้นบ้าน จำพวกอวนปู ร้อยละ 96.0 รองลงมาได้แก่ ลอบหมึก , เครื่องมือประมงประเภทอื่นๆ , อวนปลาทราย , เป็ดรา , ลอบปลา , อวนจมกุ้ง และอวนลอยกุ้งคิดเป็นร้อยละ 48.0, 40.0, 31.0, 19.0, 10.0, 3.0 และ 3.0 ตามลำดับ สอดคล้องกับผลการศึกษาของ พีระ (2536) ซึ่งกล่าวว่า เครื่องมือประมงบริเวณประการังเทียมที่สำรวจพูนมากที่สุดคือ อวนลอยกุ้ง 3 ชั้น อวนจมปู อวนปลาทราย ลอบหมึก และพบว่าอวนลอยกุ้ง 3 ชั้นและอวนปลาทรายเหมาะสมสำหรับใช้ทำการประมงในบริเวณใกล้กับกองประการังเทียม เป็ดราหน้าดินและลอบปลาเหมาะสมสำหรับใช้จับสัตว์น้ำในกองประการังเทียม ดังแสดงในตารางที่ 6

ตารางที่ 6 ชนิดเครื่องมือประมงประเภทต่าง ๆ ของชาวประมงที่ใช้ในการทำการประมง

จำนวน : ราย

ชนิดเครื่องมือ	ใช้ทำการประมง		ไม่ใช้ทำการประมง		รวม
	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	
อวนปู	96	96.0	4	4.0	100
โขงพาง	0	0.0	100	100.0	100
อวนปลาทราย	31	31.0	69	69.0	100
ลอบหมึก	48	48.0	52	52.0	100
ลอบปลา	10	10.0	90	90.0	100
อวนจมกุ้ง	3	3.0	97	97.0	100
เบ็ดрав	19	19.0	81	81.0	100
อวนลอยกุ้ง	3	3.0	97	97.0	100
อันฯ	40	40.0	60	60.0	100

หมายเหตุ : เลือกตอบได้มากกว่า 1 ช่อง

การศึกษาเหล่านี้ทำการประเมินของชาวประมงที่เลี้ยงบ้านหมู่บ้านเกษตร มุก ในบริเวณแนว
ประจำที่อยู่ในพื้นที่ส่วนใหญ่ ร้อยละ 54.0 ทำการประเมินกับบริเวณประจำที่อยู่ใน รองลงมา ร้อยละ
41.0 ทำในบริเวณประจำที่อยู่ในพื้นที่ส่วนน้อยเท่านั้น ที่ทำใน บริเวณประจำที่อยู่ ร้อยละ 5.0 เนื่องจากการเข้าไปใช้ประโยชน์จากประจำที่อยู่โดยการใช้เครื่องมือ
ประมงไม่สามารถใช้ได้โดยตรง แต่จะมีการใช้ประโยชน์บริเวณรอบ ๆ ประจำที่อยู่ ดังนี้ชาวประมง
จึงให้คำตอบว่าทำการประเมินกับบริเวณแนวประจำที่อยู่ ทั้งนี้ชาวประมงส่วนใหญ่ ร้อยละ 63.0
ทราบตำแหน่งของแนวประจำที่อยู่อย่างชัดเจน รองลงมา ร้อยละ 32.0 ทราบตำแหน่งแต่ยังไม่ชัดเจน
และมีเพียงร้อยละ 5.0 ที่ไม่ทราบตำแหน่งที่วางแผนประจำที่อยู่ ส่วนการเข้าไปใช้ประโยชน์ในบริเวณ
แนวประจำที่อยู่ พนว่าส่วนใหญ่ ร้อยละ 66.0 เคยเข้าไปใช้ประโยชน์ และมีเพียงร้อยละ 34.0 ที่ไม่เคย
เข้าไปใช้ประโยชน์ในบริเวณแนวประจำที่อยู่ ดังได้แสดงในตารางที่ 7

ตารางที่ 7 รูปแบบการทำประมงบริเวณแนวปะการังเทียมของชาวประมง

จำนวน : ราย

การทำประมงบริเวณแนวปะการังเทียม	จำนวน	ร้อยละ
แหล่งทำการประมง		
- บริเวณปะการังเทียม	5	5.0
- นอกบริเวณปะการังเทียม	54	54.0
- บริเวณปะการังเทียมและนอกบริเวณปะการังเทียม	41	41.0
รวม	100	100.0
ตำแหน่งของแนวปะการังเทียม		
- ทรายอย่างชัดเจน	63	63.0
- ทรายแต่ยังไม่ชัดเจน	32	32.0
- ไม่ทราย	5	5.0
รวม	100	100.0
การเข้าไปใช้ประโยชน์		
- เคย	66	66.0
- ไม่เคย	34	34.0
รวม	100	100.0

2. ทัศนคติของชาวประมงทะเลพื้นบ้านต่อประสิทธิภาพของประกาศงเที่ยม

การศึกษาความคิดเห็นของชาวประมงทะเลพื้นบ้านต่อประกาศงเที่ยม พบว่าชาวประมงทะเลพื้นบ้านเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 79.0 ว่าการสร้างประกาศงเที่ยมทำให้มีสัตว์น้ำเพิ่มขึ้น เนื่องจากเมื่อไหร่ออกไปทำการประมง บริเวณแนวประกาศงเที่ยมสามารถทำให้สัตว์น้ำเพิ่มขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของกุลภา และพงษ์พัฒน์ (2535) ซึ่งกล่าวว่า การวางแผนประกาศงเที่ยมลงไปแล้วทำให้มีสัตว์น้ำเข้ามาอยู่อาศัยมากตามสามารถที่จะทำให้ชาวประมงมีรายได้เพิ่มขึ้นได้ และเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 57.0 ว่าประกาศงเที่ยมยังสามารถป้องกันเรืออวนลากเข้ามาทำการประมงบริเวณชายฝั่งได้ ชาวประมงเห็นด้วยมากที่สุด ว่าเมื่อมีประกาศงเที่ยมแล้วสามารถจับสัตว์น้ำได้เพิ่มมากขึ้น ร้อยละ 55.0 เพราะว่า บริเวณแนวประกาศงเที่ยมนี้มีสัตว์น้ำได้เข้ามาอาศัยอยู่มาก ทำให้ชาวประมงสามารถจับสัตว์น้ำเพิ่มมากขึ้น ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ พูนสิน และคณะ (2528) กล่าวว่าแหล่งมีนนิเวศน์สามารถดึงดูดสัตว์น้ำได้ดี เมื่อเปรียบเทียบกับบริเวณนอกมีนนิเวศน์ ประชากรปลาจะเข้าจะเพิ่มสูงสุดภายใน 2-3 เดือน ภายหลังจากการสร้างมีนนิเวศน์

ความคิดเห็นเกี่ยวกับจะทำให้ใช้เวลาในการทำประมงต่อเที่ยวลดลง พบว่าส่วนใหญ่เห็นด้วย ร้อยละ 32.0 มีความเห็นด้วยน้อยมีเพียงร้อยละ 5.0 เนื่องจากเมื่อมีประกาศงเที่ยมเข้ามายังแหล่งน้ำ ก็ได้เข้าอยู่อาศัย จึงใช้เวลาในการทำการประมงต่อเที่ยวลดลง ในด้านของเครื่องมือทำการประมง พบว่า ชาวประมงส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 34.0 และเห็นด้วยน้อย ร้อยละ 2.0 สามารถใช้เครื่องมือประมงได้มากขึ้น เนื่องจากชาวประมงสามารถใช้เครื่องมือประมงได้มากขึ้น ชาวประมงส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 61.0 ว่าในบริเวณแนวประกาศงเที่ยมเหมาะสมแก่การทำการประมงด้วยเครื่องประมงพื้นบ้าน เนื่องจากเครื่องมือประมงพื้นบ้านสามารถใช้ทำการประมงกับบริเวณแนวประกาศงเที่ยมได้เป็นอย่างดี และยังพบว่าส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด คิดเป็นร้อยละ 64.0 ว่าในปัจจุบันแนวประกาศงเที่ยมได้ปรับเปลี่ยนรูปแบบ เพราะว่าชาวประมงยังสามารถทำการประมงได้เป็นอย่างดี ชาวประมงเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 79.0 ว่าประกาศงเที่ยมถือว่าเป็นสมบัติส่วนรวมที่เราทุกคนต้องช่วยกันรักษา ชาวประมงส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 60.0 หากจะมีการจัดอบรมการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและการใช้ประโยชน์จากประกาศงเที่ยม เพื่อเป็นการให้ความรู้แก่ชาวประมงที่ถูกต้อง ชาวประมงส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 72.0 ถ้าหากจะมีการปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล ซึ่งจะทำให้เกิดความรักความหวังเหνต่อทรัพยากรทางธรรมชาติ ดังแสดงในตารางที่ 8

ตารางที่ 8 ความคิดเห็นต่อไปนี้ที่ก้าพของบุคลากรที่ยอมรับมาตรฐาน

ความคิดเห็นต่อไปนี้ที่ก้าพของบุคลากรที่ยอมรับมาตรฐาน	ร้อยละ			รวม	ค่าเฉลี่ย	ตัวแปรบ่งชี้	มาตรฐาน
	เห็นด้วย	เห็นครึ่งวาย	เห็นครึ่งไม่เห็นด้วย				
1. บุคลากรที่เคยทำให้สัตว์บาดเจ็บ	79.0	13.0	8.0	-	-	100.0	4.71
2. บุคลากรที่เคยปฏิเสธการรักษาผู้ป่วยในสถานการณ์ทางการประมง	57.0	13.0	12.0	4.0	14.0	100.0	3.95
บริเวณชายฝั่ง							1.45
3. เมื่อมีประกาศรับบทบาทแม่ด้านการจัดการสัตว์สำหรับมนุษย์	55.0	21.0	18.0	6.0	-	100.0	4.25
4. เวลาที่ใช้ในการประมงจะต้องพิจารณาด้วย	22.0	32.0	25.0	5.0	16.0	100.0	3.38
5. สามารถใช้เครื่องมือประเมินพื้นที่บ้านได้มากขึ้น	34.0	30.0	25.0	2.0	9.0	100.0	3.77
6. บริเวณแนวบังคับห้ามหมายกำหนดการทำการประมงค้างคืนของน้ำ	61.0	24.0	9.0	2.0	4.0	100.0	4.36
บริเวณพื้นที่บ้าน							1.01
7. บังคับห้ามแบนประเทศให้ยกเว้นประเทศไทย	64.0	23.0	9.0	3.0	1.0	100.0	4.46
8. บุคลากรที่เคยปฏิเสธงานรวมที่ราชภัฏคนต้องช่วยกันรักษา	79.0	16.0	5.0	-	-	100.0	4.74
9. หากจะมีการจัดอบรมการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและสัตว์น้ำ	60.0	31.0	6.0	1.0	2.0	100.0	4.46
บริเวณชายฝั่งที่บ้าน							0.82
10. หากมีการสร้างเติร์นบีฟิงจิตสำนักในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและสัตว์น้ำ	72.0	23.0	4.0	1.0	-	100.0	4.66
ทั้งหมด							0.60

ผลคะแนนของความคิดเห็นของชาวประมงทะเลพื้นบ้าน ต่อความประสิทธิภาพของ โครงการเที่ยมและการอนุรักษ์ จากการตอบแบบสอบถาม พบร้า มีช่วงคะแนน คือ 3.30-5.00 คะแนน และมีพิธีคะแนนเท่ากับ 4.40 คะแนน ดังนี้จึงกำหนดคะแนนเพื่อการจำแนกระดับ ความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพของโครงการเที่ยมและการอนุรักษ์ของชาวประมงตามค่าพิธีได้ดังนี้

1. ระดับคะแนนความคิดเห็นระดับต่ำ	คะแนน 0 - 1.66	คะแนน
2. ระดับคะแนนความคิดเห็นระดับปานกลาง	คะแนน 1.67 - 3.32	คะแนน
3. ระดับคะแนนความคิดเห็นระดับสูง	คะแนน 3.33 - 5.00	คะแนน

จากการศึกษาความคิดเห็นของชาวประมงทะเลพื้นบ้าน ที่มีความคิดเห็นต่อ ประสิทธิภาพของโครงการเที่ยมของชาวประมงและการอนุรักษ์ พบร้า ชาวประมงส่วนมากมีความ คิดเห็นคะแนนอยู่ในระดับสูง ร้อยละ 98.0 รองลงอยู่ในระดับปานกลาง ร้อยละ 2.0 ดังแสดงไว้ใน ตารางที่ 9

ตารางที่ 9 ระดับคะแนนความคิดเห็นของชาวประมงทะเลพื้นบ้าน ที่มีความคิดเห็นต่อ ประสิทธิภาพของโครงการเที่ยมของชาวประมง

จำนวน : ราย

ระดับคะแนนความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับต่ำ	-	-
ระดับปานกลาง	2	2.0
ระดับสูง	98	98.0
รวม	100	100.0

จากการศึกษาการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ พบร้า ชาวประมงทะเลพื้นบ้านมี ความคิดเห็นว่าสามารถให้ความร่วมมือได้มากที่สุด ร้อยละ 63.0 ซึ่งแสดงให้เห็นได้ว่าชาวประมงมี ความสนใจและสมัครใจเป็นอย่างยิ่งในการที่จะให้ความช่วยเหลือแก่เจ้าหน้าที่ ในด้านข้อมูลที่เป็น ประโยชน์ในการพัฒนาครั้งต่อไป ชาวประมงส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 50.0 หากจะมี เจ้าหน้าที่เข้ามาดูแลการทำการประมง และพบว่าชาวประมงให้ความร่วมมือได้มากที่สุด ร้อยละ 49.0 หากจะมีเจ้าหน้าที่มาแนะนำการทำการประมงที่ถูกต้อง แต่หากว่ามีเจ้าหน้าที่เข้ามาควบคุม ในการจับปริมาณของสัตว์น้ำ พบร้า ชาวประมงส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 46.0 เพราะว่าหากมี

เจ้าหน้าที่เข้ามาควบคุมแล้วชาวประมงไม่สามารถทำการประมงได้เต็มที่อย่างที่เคยทำมา ซึ่งจะส่งผลกระทบต่อรายได้ด้วยเช่นกัน

ในด้านของการควบคุมระยะเวลาทำการประมงของเจ้าหน้าที่ พบร่วมชาวประมงส่วนใหญ่ไม่เห็นด้วย ร้อยละ 43.0 และเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 16.0 พบร่วมชาวประมงบางกลุ่มที่ไม่เห็นด้วย เนื่องจากกลัวจะถูกควบคุมให้จับสัตว์น้ำได้น้อยลง ซึ่งจะส่งผลทำให้รายได้ลดลงด้วย และกลุ่มที่เห็นด้วยมากที่สุด คิดว่าจะเป็นการอนุรักษ์ทรัพยากรสัตว์น้ำให้มีใช้ได้อย่างยั่งยืน ชาวประมงให้ความร่วมมือได้มากที่สุด ร้อยละ 64.0 หากมีเจ้าหน้าที่เข้ามาขอความร่วมมือในการจัดสร้างประารังเทียน และยังพนว่าชาวประมงให้ความร่วมมือได้มากที่สุด ร้อยละ 42.0 ในกรอบความร่วมมือเพื่อของประมาณในการจัดสร้างประารังเทียนเพื่อการพัฒนาในครั้งต่อ ๆ ไป

ชาวประมงเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 65.0 หากมีการนำข้อมูลจากการศึกษาในครั้งในนี้ไปเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาในครั้งต่อไปให้ดียิ่งขึ้น ชาวประมงเห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 41.0 หากมีการจัดตั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับประารังเทียนเข้ามาดูแลเพื่อที่ชาวประมงอาศัยอยู่ ชาวประมงส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 88.0 มีความคิดเห็นว่าประารังเทียนเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำ และยังสามารถทำให้สัตว์น้ำมีมากขึ้น ไม่สมควรกำจัดทิ้ง ชาวประมงส่วนใหญ่เห็นด้วยมากที่สุด ร้อยละ 86.0 สมควรที่จะมีการขยายแนวประารังเทียนเพิ่มขึ้นอีก ดังแสดงในตารางที่ 10

ตารางที่ 10 การมีส่วนร่วมในการจัดการประชุมของหัวหน้าประจำในชุมชนเกษตร

	ร้อยละ						
	ผู้คนด้วย มากที่สุด	ผู้คนด้วย ปานกลาง	ผู้คนด้วย น้อย	รวม	ค่าเฉลี่ย	ตัวแปรเบื้องบน	ระดับ มาตรฐาน
1. เผื่อนพันธุ์ความร่วมมือในการให้เชื้อภูมิคุ้มกันและการท่องเที่ยว	63.0	24.0	10.0	2.0	1.0	100.0	4.46
2. มีส่วนร่วมทั้งทางด้านการดำเนินการท่องเที่ยว	50.0	29.0	10.0	4.0	7.0	100.0	4.11
3. มีผู้คนที่เข้ามาดูแลการทำอาหารประเพณีท้องถิ่นมากที่สุด	49.0	29.0	13.0	5.0	4.0	100.0	4.14
4. สามารถเสนอแนะข้อมูลให้กับเจ้าหน้าที่ได้	44.0	22.0	16.0	8.0	10.0	100.0	3.82
5. มีผู้คนที่มาควบคุมในการจัดปิริมายส์ต่อหน้า	9.0	9.0	18.0	18.0	46.0	100.0	2.17
6. มีผู้คนที่มาควบคุมและเวลาทำอาหารประจำ	16.0	15.0	16.0	10.0	43.0	100.0	2.51
7. ยอดรวมมือในการจัดสร้างอาหารร่วมทีม	64.0	20.0	11.0	3.0	2.0	100.0	4.41
8. ยอดรวมมือในการขอของร่วยภารกิจ	42.0	27.0	16.0	10.0	5.0	100.0	3.91
9. มีการนำข้อมูลมา告知เรื่องไก่เป็นต้นๆ ให้กับชาวบ้านที่เข้าร่วมงาน	65.0	22.0	10.0	2.0	1.0	100.0	4.48
10. มีการจัดตั้งหน่วยงานที่เป็นภารกิจหน้าที่ตามมาตรฐานเดียวกันที่ทำให้เกิดความขาดออกที่ทำให้เกิดความขาดออกที่	41.0	28.0	20.0	3.0	8.0	100.0	3.91
11. แนวไปรษณีย์และจัดตั้งศูนย์บริการให้กับชาวบ้านที่เข้าร่วมงาน	88.0	1.0	5.0	4.0	2.0	100.0	4.69
เพื่อมากขึ้น "มี stemming คำว่า ทำให้"							
10. สมควรขยายและกว้างขึ้นเพิ่มพูน	87.0	6.0	5.0	-	2.0	100.0	4.76

ผลคะแนนของความคิดเห็นของชาวประมงทະเลพื้นบ้าน เกี่ยวกับการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ จากการตอบแบบสอบถาม พบว่า มีช่วงคะแนน คือ 2.33 - 5.00 คะแนน และมีพิสัยคะแนนเท่ากัน 4.00 คะแนน ดังนี้นึ่งกำหนดคะแนนเพื่อการจำแนกระดับความคิดเห็น เกี่ยวกับการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ตามค่าพิสัยได้ดังนี้

1. ระดับคะแนนความคิดเห็นระดับต่ำ	คะแนน 0 - 1.66	คะแนน
2. ระดับคะแนนความคิดเห็นระดับปานกลาง	คะแนน 1.67 - 3.32	คะแนน
3. ระดับคะแนนความคิดเห็นระดับสูง	คะแนน 3.33 - 5.00	คะแนน

จากการศึกษาความคิดเห็นของชาวประมงที่มีความคิดเห็น เกี่ยวกับการให้ความร่วมมือ กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ พบร่วมกัน ชาวประมงส่วนใหญ่มีความคิดเห็นคะแนนอยู่ในระดับสูง คิดเป็นร้อยละ 98.0 รองลงมาคือ คะแนนระดับปานกลาง คิดเป็นร้อยละ 2.0 ดังแสดงในตารางที่ 11

ตารางที่ 11 ระดับคะแนนความคิดเห็นของชาวประมงที่มีความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ความร่วมมือ กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ

จำนวน : ราย

ระดับคะแนนความคิดเห็น	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ระดับต่ำ	-	-
ระดับปานกลาง	2	2.0
ระดับสูง	98	98.0
รวม	100	100.0

ตารางที่ 12 ที่ศูนย์ของช่วงเวลาในแต่ละวัน ที่พบคนชนิดคร่องน้อยที่สุดในการประชุม

卷之三

ตารางที่ 12 (ต่อ)

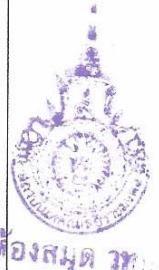
ห้ามคิดบุกจูงชุมชนทางภูมิปัญญา		อ่าน		พูดฟัง		อ่านปลูกฟารา		สอนหนึ่งมีก		สูบบุหรี่		อาบอบน้ำ		เบ็ดกรา		อาบอบน้ำ		รักษา		ผู้คน		
ประเภทเรียน	จำนวน	รักษา	จำนวน	รักษา	จำนวน	รักษา	จำนวน	รักษา	จำนวน	รักษา	จำนวน	รักษา	จำนวน	รักษา	จำนวน	รักษา	จำนวน	รักษา	จำนวน	รักษา	จำนวน	รักษา
4. เวลาทำภาระนั่งที่ที่ยวลดลง																						ผู้คน
เห็นด้วยมากที่สุด	21	21.87	-	-	4	13.33	10	20.83	-	-	1	33.33	1	5.26	1	33.33	13	33.33	13	32.50		
เห็นด้วย	31	32.29	-	-	11	36.67	20	41.67	2	20.00	-	-	5	26.32	1	33.33	12	30.00				
เห็นด้วยมากนิด些	24	25.00	-	-	6	20.00	13	27.08	6	60.00	1	33.33	5	26.32	1	33.34	11	27.50				
เห็นด้วยน้อย些	4	4.17	-	-	2	6.67	1	2.08	-	-	-	2	10.53	-	-	-	2	5.00				
ไม่เห็นด้วย	16	16.67	-	-	7	23.33	4	8.34	2	20.00	1	33.34	6	31.57	-	-	2	5.00				
รวม	96	100.00	-	-	30	100.00	48	100.00	10	100.00	3	100.00	19	100.00	3	100.00	40	100.00				
5. ใช้ครั้งเมื่อยังไม่เลิกก่อน																						ผู้คน
เห็นด้วยมากที่สุด	32	33.33	-	-	13	43.33	13	27.08	4	40.00	2	66.67	8	42.11	1	33.33	15	33.33	15	37.50		
เห็นด้วย	30	31.25	-	-	7	23.33	21	43.75	1	10.00	-	-	4	21.05	1	33.33	9	22.50				
เห็นด้วยมากนิด些	23	23.96	-	-	6	20.00	12	25.00	4	40.00	1	33.33	4	21.05	1	33.34	9	22.50				
เห็นด้วยน้อย些	2	2.08	-	-	1	3.34	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1	2.50			
ไม่เห็นด้วย	9	9.38	-	-	3	10.00	2	4.17	1	10.00	-	-	3	15.79	-	-	-	6	15.00			
รวม	96	100.00	-	-	30	100.00	48	100.00	10	100.00	3	100.00	19	100.00	3	100.00	40	100.00				
6. บริการภาระน้ำหนักเพิ่มมากขึ้น																						ผู้คน
เห็นด้วยมากที่สุด	58	60.42	-	-	15	50.00	27	56.25	6	60.00	1	33.33	14	73.68	2	66.67	27	67.50				
เห็นด้วย	23	23.96	-	-	7	23.33	16	33.33	1	10.00	1	33.33	4	21.05	1	33.33	4	10.00				
เห็นด้วยมากนิด些	9	9.38	-	-	4	13.33	4	8.34	2	20.00	-	-	-	-	-	-	-	5	12.50			
เห็นด้วยน้อย些	2	2.08	-	-	1	3.34	-	-	1	10.00	-	-	-	-	-	-	-	2	5.00			
ไม่เห็นด้วย	4	4.16	-	-	3	10.00	1	2.08	-	-	1	33.34	1	5.27	-	-	-	2	5.00			
รวม	96	100.00	-	-	30	100.00	48	100.00	10	100.00	3	100.00	19	100.00	3	100.00	40	100.00				

ตารางที่ 12 (๑๘)

โครงสร้างประมาณการสำหรับการนำร่อง									
หัวคนติดของชุมชนประมงต่อ ประชากรในหมู่บ้าน	จำนวน ทำงาน	พืชพวง	อาบานาจ ชีวิตและ การทำงาน	ต้นปลากา	คงปลากา	อวนจมูก	เบ็ดรวม	อวนคอกหูง	อุบลฯ
									จำนวน
7. ปัจจัยไม่สามารถเร่งเพิ่มผลได้									
ประมาณการน้ำดื่ม									จำนวน
เห็นด้วย	61	63.54	-	-	17	56.67	30	62.50	6
เห็นด้วย	22	22.92	-	-	6	20.00	13	27.08	1
เห็นด้วยมาก	9	9.38	-	-	4	13.33	5	10.42	2
เห็นด้วยน้อย	3	3.13	-	-	2	6.67	-	1	10.00
ไม่เห็นด้วย	1	1.03	-	-	1	3.33	-	-	-
รวม	96	100.00	-	-	30	100.00	48	100.00	10
8. ประกอบธุรกิจทางเศรษฐกิจต่อส่วนรวม									
ทุกคนต้องช่วยกันรักษา									จำนวน
เห็นด้วยมากที่สุด	76	79.17	-	-	21	70.00	36	75.00	9
เห็นด้วย	16	16.67	-	-	6	20.00	9	18.75	1
เห็นด้วยมาก	4	4.16	-	-	3	10.00	3	6.25	-
รวม	96	100.00	-	-	30	100.00	48	100.00	10
9. ต้องการให้มีการอนุรักษ์ทรััพยากริมแม่น้ำ									
ประมาณการน้ำดื่ม									จำนวน
เห็นด้วยมากที่สุด	56	58.33	-	-	18	60.00	24	50.00	8
เห็นด้วย	31	32.29	-	-	9	30.00	19	39.58	2
เห็นด้วยมาก	6	6.25	-	-	2	6.67	4	8.33	-
เห็นด้วยน้อย	1	1.04	-	-	1	3.33	-	-	1
ไม่เห็นด้วย	2	2.09	-	-	-	1	2.09	-	-
รวม	96	100.00	-	-	30	100.00	48	100.00	10

ตารางที่ 12 (ต่อ)

เครื่องมือประเมินที่ใช้ในการพัฒนา											
ทัศนคติของผู้คนทางประมง		อาชญากรรม		ไฟฟ้า		อวนปลาราช		ลมหมุน		ความเสี่ยง	
ประเภท	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	จำนวน	ร้อยละ	ความเสี่ยง
10. การส่งเสริมไปสู่การจัดการสำนักงาน											ดีมาก
ในกรอบน้ำรักษาทรัพยากรและ											
บริการด้านน้ำที่ติดต่อ	68	70.83	-	-	25	83.33	29	60.42	10	100.00	2
หาน้ำ	23	23.96	-	-	2	6.67	15	31.25	-	-	2
บริการด้านน้ำที่ติดต่อ	4	4.17	-	-	2	6.67	3	6.25	-	1	33.33
หาน้ำที่ติดต่อ	1	1.04	-	-	1	3.33	1	2.08	-	-	-
รวม	96	100.00	-	-	30	100.00	48	100.00	10	100.00	3
11. ให้ข้อมูลเรื่องภัยธรรมชาติ											ดีมาก
ภัยธรรมชาติ	61	63.54	-	-	18	60.00	29	60.42	8	80.00	1
ไฟฟ้า	24	25.00	-	-	9	30.00	16	33.33	2	20.00	1
บริการด้านน้ำที่ติดต่อ	9	9.38	-	-	1	3.33	2	4.17	-	1	33.33
หาน้ำที่ติดต่อ	2	2.08	-	-	2	6.67	1	2.08	-	-	-
ไฟฟ้า	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	1
รวม	96	100.00	-	-	30	100.00	48	100.00	10	100.00	3
12. ให้ข้อมูลทางน้ำที่ชุมชนนำไปใช้ประโยชน์											ดีมาก
การระบายน้ำ											
บริการด้านน้ำที่ติดต่อ	47	48.96	-	-	11	36.67	22	45.83	7	70.00	-
หาน้ำ	29	30.21	-	-	10	33.33	17	35.42	3	30.00	1
บริการด้านน้ำที่ติดต่อ	10	10.42	-	-	5	16.67	6	12.50	-	-	1
หาน้ำที่ติดต่อ	3	3.13	-	-	1	3.33	1	2.08	-	-	1
ไฟฟ้า	7	7.08	-	-	3	10.00	2	4.17	-	-	1
รวม	96	100.00	-	-	30	100.00	48	100.00	10	100.00	3

ตารางที่ 12 (ก)

เครื่องมือประเมินที่ใช้ในการคำนวณ									
ทัศนคติของชุมชนชาวประมง	ความรู้	โพงพาง	อาบป่ากราช	อบรมหมึก	สอนปลา	อบรมกุ้ง	ปลูกฟ้า	อาบลหุ่ง	ชีวิตดี
ประศพธิกพยากรณ์การเพาะพันธุ์	จันวน	ข้อมูล	จันวน	ข้อมูล	จันวน	ข้อมูล	จันวน	ข้อมูล	จันวน
13. หากมีเงินทุนเพิ่มเติมในการทำกิจกรรม									
การประมงที่ถูกต้อง									
เห็นด้วยมากที่สุด	47	48.96	-	-	14	46.67	24	50.00	5
เห็นด้วย	28	29.17	-	-	7	23.33	16	33.33	4
เห็นด้วยมากน้อย	12	12.50	-	-	4	13.33	6	12.50	1
เห็นด้วยน้อย	5	5.21	-	-	4	13.33	1	2.08	-
ไม่เห็นด้วย	4	4.16	-	-	1	3.34	1	2.09	-
รวม	96	100.00	-	-	30	100.00	48	100.00	10
การซื้อขายน้ำที่มีความคุณค่าใน									
การซื้อขายผลิตภัณฑ์									
เห็นด้วยมากที่สุด	8	8.33	-	-	1	3.33	4	8.33	1
เห็นด้วย	9	9.38	-	-	1	3.33	7	14.58	1
เห็นด้วยมากน้อย	18	18.75	-	-	5	16.67	9	18.75	1
เห็นด้วยน้อย	16	16.67	-	-	9	30.00	5	10.42	2
ไม่เห็นด้วย	45	46.87	-	-	14	46.67	23	47.92	5
รวม	96	100.00	-	-	30	100.00	48	100.00	10
14. หากมีเงินทุนเพิ่มเติมก็จะ									
การซื้อขายผลิตภัณฑ์									
เห็นด้วยมากที่สุด	8	8.33	-	-	1	3.33	4	8.33	1
เห็นด้วย	9	9.38	-	-	1	3.33	7	14.58	1
เห็นด้วยมากน้อย	18	18.75	-	-	5	16.67	9	18.75	1
เห็นด้วยน้อย	16	16.67	-	-	9	30.00	5	10.42	2
ไม่เห็นด้วย	45	46.87	-	-	14	46.67	23	47.92	5
รวม	96	100.00	-	-	30	100.00	48	100.00	10
15. หากมีเงินทุนเพิ่มเติมก็จะ									
จะลงทุนในการทำกิจกรรม									
เห็นด้วยมากที่สุด	15	15.63	-	-	19	63.33	6	12.50	2
เห็นด้วย	15	15.63	-	-	6	20.00	11	22.92	1
เห็นด้วยมากน้อย	16	16.67	-	-	3	10.00	9	18.75	-
เห็นด้วยน้อย	10	10.40	-	-	1	3.33	2	4.17	-
ไม่เห็นด้วย	40	41.67	-	-	1	3.34	20	41.66	7
รวม	96	100.00	-	-	30	100.00	48	100.00	10

ตารางที่ 12 (ต่อ)

ทั้งหมดของชุมชนชาวประมงทั่วไป		อาบุ		ไฟฟ้า		อวนปลาการาด		ล้อมหมึก		อวนจมูก		เบ็ดรวม		อวนลดลง		จีนกาน		รักษา		อุบาก	
ประเภทการประมงทั่วไป	จำนวน	รักษา	จีนกาน	รักษา	จีนกาน	รักษา	จีนกาน	รักษา	จีนกาน	รักษา	จีนกาน	รักษา	จีนกาน	รักษา	จีนกาน	รักษา	จีนกาน	รักษา	จีนกาน	รักษา	
16. ยอดรวมร่วมน้ำในกริดต่อไป																					
หูน้ำค้างน้ำที่ตุด	62	64.57	-	-	5	16.67	32	66.67	7	70.00	2	66.67	15	78.95	1	33.33	25	62.50			
หูน้ำด้วย	18	18.75	-	-	2	6.67	9	18.75	1	10.00	1	33.33	3	15.79	2	66.67	8	20.00			
หูน้ำด้วยป่านกลัง	10	10.42	-	-	4	13.32	4	8.33	1	10.00	-	-	-	-	-	-	7	17.50			
หูน้ำด้วยขันขอ	3	3.13	-	-	8	26.67	2	4.17	1	10.00	-	-	-	-	-	-	1	2.50			
หูน้ำด้วยขันขอ	2	2.08	-	-	11	36.67	1	2.08	-	-	-	1	5.26	-	-	-	-	-	-		
รวม	96	100.00	-	-	30	100.00	48	100.00	10	100.00	3	100.00	19	100.00	3	100.00	40	100.00			
17. ภัยการของความร่วมน้ำในกริดต่อไป																					
หูน้ำค้างน้ำที่ตุด	41	42.71	-	-	10	33.33	21	43.75	4	40.00	1	33.33	11	57.89	1	33.33	15	37.50			
หูน้ำด้วย	25	26.04	-	-	11	36.67	13	27.08	2	20.00	1	33.33	5	26.32	1	33.33	10	25.00			
หูน้ำด้วยป่านกลัง	16	16.66	-	-	4	13.33	10	20.83	3	30.00	-	-	2	10.53	-	-	5	12.50			
หูน้ำด้วยขันขอ	10	10.42	-	-	4	13.33	2	4.17	1	10.00	-	-	-	-	-	1	33.34	6	15.00		
หูน้ำด้วยขันขอ	4	4.17	-	-	1	3.34	2	4.17	-	-	1	33.34	1	5.26	-	-	4	10.00			
รวม	96	100.00	-	-	30	100.00	48	100.00	10	100.00	3	100.00	19	100.00	3	100.00	40	100.00			
18. ภัยการของความร่วมน้ำในกริดต่อไป																					
หูน้ำค้างน้ำที่ตุด	61	63.54	-	-	18	60.00	29	60.41	8	80.00	1	33.33	17	89.47	1	33.33	27	67.50			
หูน้ำด้วย	22	22.92	-	-	5	16.67	14	29.17	1	10.00	2	66.67	2	10.53	2	66.67	7	17.50			
หูน้ำด้วยป่านกลัง	10	10.42	-	-	5	16.67	5	10.42	1	10.00	-	-	-	-	-	-	4	10.00			
หูน้ำด้วยขันขอ	2	2.08	-	-	1	3.33	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	2	5.00			
หูน้ำด้วย	1	1.04	-	-	1	3.33	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-	-			
รวม	96	100.00	-	-	30	100.00	48	100.00	10	100.00	3	100.00	19	100.00	3	100.00	40	100.00			

ตารางที่ 12 (ต่อ)

โครงสร้างรายรับรายจ่ายประจำงวด										โครงสร้างรายรับรายจ่ายทั้งหมดในการทำท่าระบายน้ำ									
ห้ามคิดด้วยจำนวนประชากรทั้งหมด		จำนวน		ไฟฟ้า		อวนปลาทราย		ตอนหมึก		ตอนปลา		จำนวนคงเหลือ		เบ็ดรวม		จำนวนคงเหลือ		อัตราดอกเบี้ย	
ประชากรทั้งหมดของบ้านเรือนที่อยู่		จำนวน		ร้อยละ		จำนวน		ร้อยละ		จำนวน		ร้อยละ		จำนวน		ร้อยละ		จำนวน	
19. การซัดดังน้ำขึ้น																			
จำนวนน้ำตามเดือนพฤษภาคม		38	39.58	-	-	14	46.67	14	29.17	6	60.00	2	66.67	12	63.16	1	33.33	17	42.50
หนึ่งเดือน		28	29.17	-	-	7	23.33	18	37.50	1	10.00	-	-	4	21.05	1	33.33	10	25.00
หนึ่งเดือนก่อน		20	20.83	-	-	6	20.00	11	22.92	2	20.00	1	33.33	2	10.53	1	33.34	11	27.50
หนึ่งเดือนก่อนนั้น		3	3.13	-	-	2	6.67	1	2.08	-	-	-	-	-	-	-	1	2.50	
ไม่นาน		7	7.29	-	-	1	3.33	4	8.33	1	10.00	-	-	1	5.26	-	-	1	2.50
รวม		96	100.00	-	-	30	100.00	48	100.00	10.00	100.00	3	100.00	19	100.00	3	100.00	40	100.00
20. ประกอบการเพื่อยืนเป็นที่อยู่																			
จำนวนของสัตว์ในบ้านเรือนที่อยู่		84	87.50	-	-	26	86.67	42	87.50	9	90.00	2	66.67	19	100.00	3	100.00	36	90.00
หนึ่งเดือน		1	1.04	-	-	2	3.33	-	-	1	33.33	-	-	-	-	-	-	-	
หนึ่งเดือนก่อน		5	5.21	-	-	1	3.33	2	4.17	1	10.00	-	-	-	-	-	3	7.50	
หนึ่งเดือนก่อนนั้น		4	4.17	-	-	1	6.67	3	6.25	-	-	-	-	-	-	-	-	-	
ไม่นาน		2	2.08	-	-	-	-	1	2.08	-	-	-	-	-	-	-	1	2.50	
รวม		96	100.00	-	-	30	100.00	48	100.00	10.00	100.00	3	100.00	19	100.00	3	100.00	40	100.00
21. สมควรมีการทดลองทาง																			
ประเมินเพิ่มเติม		82	85.42	-	-	23	76.67	39	81.25	8	80.00	3	100.00	17	89.47	3	100.00	36	90.00
หนึ่งเดือน		6	6.25	-	-	3	10.00	3	6.25	-	-	-	-	-	-	-	2	5.00	
หนึ่งเดือนก่อน		5	5.21	-	-	3	10.00	3	6.25	1	10.00	-	-	2	10.53	-	-	1	2.50
หนึ่งเดือนก่อนนั้น		2	2.08	-	-	1	3.33	2	4.17	-	-	-	-	-	-	-	1	2.50	
ไม่นาน		1	1.04	-	-	-	-	1	2.08	1	10.00	-	-	-	-	-	-	-	
รวม		96	100.00	-	-	30	100.00	48	100.00	10.00	100.00	3	100.00	19	100.00	3	100.00	40	100.00

ตารางที่ 13 หัวหน้าครูและนักเรียนที่มีความต่างๆ ในการดำเนินการที่ใช้ในการทำภาระงานวิชาการให้ดียิ่งๆ มาก

หัวหน้าครูและนักเรียนที่มีความต่างๆ ในการดำเนินการที่ใช้ในการทำภาระงานวิชาการ		เครื่องมือประเมินที่ใช้ในการทำภาระงาน								
รายการ	รายละเอียด	平均	โพงพาณิชย์	ความโดยบาก	ความ晦涩	ตอบยาก	ความเข้มข้น	เกรดร้าว	อ่อน	ถืบถืบ
1. สั่งงานตามที่ได้รับ	0.575	-	0.529	0.767	0.434	0.663	0.158	0.525	0.714	0.338
2. ป้องกันเรื่องความล้าหลังในการประมวลผล	0.277	-	0.716	0.459	0.084	0.777	0.530	0.031*	0.331*	0.338
3. สามารถจัดสัมภาระได้ตามกำหนด	0.937	-	0.042*	0.462	0.657	0.791	0.741	0.782	0.558	0.558
4. เวลาที่ใช้ทำการประมวลผลเพียงพอ	0.538	-	0.361	0.149	0.100	0.830	0.101	0.969	0.122	0.122
5. สามารถใช้เครื่องคอมพิวเตอร์มาช่วย	0.690	-	0.671	0.041*	0.702	0.803	0.592	0.994	0.425	0.425
6. บริเวณที่การใช้คอมพิวเตอร์ในการทำภาระงานคุยกับครูและนักเรียนที่มีความเหมาะสม	0.944	-	0.200	0.169	0.171	0.112	0.497	0.964	0.041*	0.041*
7. ปัจจุบันประเมินภาระงานที่มีอยู่ในปัจจุบันได้ดี	0.960	-	0.225	0.331	0.371	0.013*	0.077	0.969	0.125	0.125
8. ประมาณเวลาที่นักเรียนต้องใช้เวลาในการทำภาระงานที่ต้องหางานรักษา	0.135	-	0.222	0.634	0.614	0.672	0.998	0.063	0.025*	0.025*
9. มีการอบรมการอนุรักษ์ทรัพยากรและ	0.596	-	0.519	0.240	0.704	0.000**	0.689	0.752	0.155	0.155
10. ให้ภาระทางกายภาพนักเรียนที่มากที่สุด	0.655	-	0.032*	0.082	0.229	0.060	0.289	0.752	0.271	0.271

ตารางที่ 13 (ต่อ)

ทัชท์คติของชุมชนชาวประมงต่อประเพณีพิธีกรรม	บุรุษภารกิจภัย	เครื่องมือประเมินที่ใช้ในการทำกรประเมิน								
		อวัยวะ	พิพพาง	อวนคลอยป่า	หราบ	ตอบเหมือนกัน	ตอบป่า	อวนมาก	เบ็ดรวม	อวน
11. ยินดีให้ชุมชนตั้งศักดิ์กับการทำการประมง	0.000**	-	0.103	0.111	0.731	0.677	0.058	0.677	0.025*	
12. ให้เจ้าหน้าที่ชุมชนมาดูแลการทำการประมง	0.134	-	0.366	0.391	0.521	0.169	0.394	0.675	0.524	
13. หากมีสิ่ง什麼ไม่เหมาะสมในการทำการประมง	0.930	-	0.163	0.549	0.819	0.672	0.242	0.672	0.831	
14. หาคนเจ้าหน้าที่ชุมชนควบคุมน้ำเรียบ ปริมาณตัววัน	0.646	-	0.232	0.449	0.342	0.810	0.904	0.810	0.403	
15. หากมีเจ้าหน้าที่มาควบคุมและตรวจสอบการทำการประมง	0.628	-	0.013*	0.035*	0.272	0.643	0.184	0.764	0.738	
16. ให้ความร่วมมือในการตัดสินใจแก้ไขการที่บ่อมี	0.977	-	0.774	0.613	0.846	0.990	0.176	0.586	0.580	
17. มีการขอทานร่วมมือในการทำบุญ	0.238	-	0.532	0.321	0.712	0.209	0.379	0.656	0.204	งบประมาณ
18. หากมีการนำข้อมูลจากกรดำเนินการที่บ่อมี สถานที่ท่องเที่ยวเชิงอนุรักษ์ที่เก็บข้อมูลการพัฒนาครรภ์ต่อไป]	0.691	-	0.254	0.264	0.836	0.450	0.158	0.450	0.361	

ตารางที่ 13 (ต่อ)

หัวข้อคัดลอกชุมชนชาวประมงต่อไปนี้กิจกรรม ของเกษตรกรที่มี	เครื่องมือประเมินที่ใช้ในการทำกิจกรรม						
	ความปุ่น	โพงพาง	อวนตอมปลา	ตอมหมึก	ตอมปลากา	อวนหมึก	เบ็ดราก
19. หากมีการซื้อสัตว์ชนิดนี้เพื่อขายต่อไป จะการซื้อขายมาดูแลเพื่อที่ท่านสามารถยื้อ เงินที่มีอยู่ให้ได้มากที่สุด	0.000**	-	0.572	0.160	0.723	0.852	0.380
20. ปลูกรังษีโดยไม่ต้องขออนุญาตผู้ใด ไม่สามารถกำจัดรังษี	0.987	-	0.444	0.803	0.929	0.000**	0.668
21. สามารถขายเนื้อกระดูกที่มีไขมัน	0.954	-	0.339	0.973	0.033*	0.542	0.466

* มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.05$)

** มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($P<0.01$)

ความคิดเห็นของชาวประมงต่อประสิทธิภาพของประกาศรัฐมนตรี และความคิดเห็นเกี่ยวกับการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐในบริเวณเกาะนูก โดยวิเคราะห์จากค่าไควสแคร์ ได้ศึกษาโดยจำแนกตามการใช้เครื่องมือทำการประมง ได้แก่ อวนปลาทราย อวนปู โพงพาง ลอบหมึก ลอบปลา อวนจมกุ้ง เป็ดدوا อวนลอยคุ้ง และเครื่องมือประมงประเภทอื่น ๆ

1) ทัศนคติของชาวประมงที่ใช้เครื่องมือประมงประเภทอวนปูในการทำการประมง

ทัศนคติของชาวประมงที่ใช้เครื่องมือประมงประเภทอวนปูในการทำการประมง โดยส่วนใหญ่แล้วจะเป็นไปในทางบวก เช่น เดียวกับการใช้เครื่องมือประเภทอื่น ๆ ทั้งในด้านความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพของประกาศรัฐมนตรี โดยจากการศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างของชาวประมงพบว่า ร้อยละ 78.13 เห็นด้วยมากที่สุดว่า ปัจจุบันประกาศรัฐมนตรีใช้ประโยชน์ได้ดี นอกจากนั้นกลุ่มตัวอย่างยังมีความคิดเห็นไปในทางบวกคือ แนวประกาศรัฐมนตรีสามารถป้องกันเรืออวนลากไม้ให้เข้ามาทำการประมงบริเวณชายฝั่งได้ และสามารถจับสัตว์น้ำได้มากขึ้น บริเวณแนวประกาศรัฐมนตรีเหมาะสมแก่การทำการประมงด้วยเครื่องมือประมงพื้นบ้าน

การทำการประมงบริเวณแนวประกาศรัฐมนตรีและการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ โดยจากกลุ่มตัวอย่างของชาวประมงที่ใช้เครื่องมือประเภทอวนปูในการทำการประมงร้อยละ 63.54 เห็นด้วยมากที่สุดหากมีเจ้าหน้าที่ของรัฐมาดูแลความร่วมมือในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำการประมง และยินดีเป็นอย่างยิ่งที่จะให้ข้อมูล ร้อยละ 39.58 เห็นด้วยมากที่สุดหากจะมีการจัดตั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับประกาศรัฐมนตรีเข้ามาดูแลเพื่อที่ที่ชาวประมงอาศัยอยู่

โดยสรุปแล้วจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างของชาวประมงที่ใช้เครื่องมือประมง ประเภทอวนปูในการทำการประมง ร้อยละ 79.17 มีความคิดเห็นว่าประกาศรัฐมนตรีเป็นสมบัติส่วนรวมต้องช่วยกันรักษา ร้อยละ 70.83 เห็นด้วยมากที่สุดหากมีการส่งเสริมการปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล

2). ทัศนคติของชาวประมงที่ใช้เครื่องมือประมงประเภทอวนปลาทรายในการทำการประมง

ทัศนคติของชาวประมงต่อประส蒂ทิกภาพของประการังเทียมของชาวประมง และการอนุรักษ์ ทัศนคติโดยรวมแล้วจะเป็นไปในด้านบวกจากตัวอย่างที่สำรวจทั้งหมดครึ่ง油ละ 36.67 เห็นด้วยมากที่สุด ว่า เมื่อมีประการังเทียมแล้วสามารถจับสัตว์น้ำได้มากขึ้น และร้อยละ 83.33 เห็นด้วยมากที่สุดหากจะมี การส่งเสริมการปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล

ทัศนคติเกี่ยวกับการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ จากตัวอย่างทั้งหมดที่ทำการศึกษา ชาวประมงที่ใช้อวนปลาทรายในการทำการประมงร้อยละ 63.33 ไม่เห็นด้วยถ้าหากมีเจ้าหน้าที่ของรัฐมา ควบคุมระยะเวลาทำการประมง

โดยสรุปแล้วจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างของชาวประมง ที่ใช้เครื่องมือประมงประเภทอวนปลา ทรายในการทำการประมง ร้อยละ 70.00 มีความคิดเห็นว่าประการังเทียมเป็นสมบัติส่วนรวมต้องช่วยกัน รักษา ร้อยละ 83.33 เห็นด้วยมากที่สุดหากมีการส่งเสริมการปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากร ทางทะเล

3). ทัศนคติของชาวประมงที่ใช้ลอบหมึกทำการประมง

ทัศนคติของชาวประมงที่ใช้เครื่องมือประมงประเภทลอบหมึก ในการทำการประมงในด้านต่างๆ ไม่ว่าจะเป็นทัศนคติต่อประส蒂ทิกภาพของประการังเทียมต่อการทำการประมง การให้ความร่วมมือกับ เจ้าหน้าที่ของรัฐล้วนเป็นไปในทางที่ดีหรือทางบวก หรือการใช้ประโยชน์จากการังเทียมซึ่งกลุ่ม ตัวอย่างของครัวเรือนชาวประมงที่ใช้ลอบหมึกในการทำการประมงร้อยละ 43.75 เห็นด้วยว่า ประส蒂ทิกภาพของประการังเทียม ว่าสามารถใช้เครื่องมือทำการประมงบริเวณแนวประการังเทียมมากขึ้น และร้อยละ 41.66 ไม่เห็นด้วยถ้าหากมีเจ้าหน้าที่ของรัฐเข้ามาดูแลเกี่ยวกับระยะเวลาในการทำการ ประมง

โดยสรุปแล้วจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างของชาวประมงที่ใช้เครื่องมือประมง ประเภทลอบหมึก ในการทำการประมง ร้อยละ 75.00 มีความคิดเห็นว่าประการังเทียมเป็นสมบัติส่วนรวมต้องช่วยกันรักษา ร้อยละ 60.42 เห็นด้วยมากที่สุดหากมีการส่งเสริมการปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล การทำการประมงที่ชุมชนเกาะมุกโดยใช้เครื่องมือประมงประเภทลอบหมึกเป็นที่นิยมทำกันมาก ซึ่ง สามารถสร้างรายได้ให้กับครอบครัวชาวประมง

4). ทัศนคติของชาวประมงที่ใช้ลอบปลาในการทำการประมง

ทัศนคติของชาวประมงที่ใช้ลอบปลา ในการทำการประมงทั้งในด้านประสิทธิภาพของประมง เที่ยมต่อการทำการประมง การให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่วนใหญ่เป็นไปทางบวกคือเห็นด้วย จากกลุ่มตัวอย่างชาวประมง ที่ใช้เครื่องมือประมงประเภทลอบปลาในการทำการประมงร้อยละ 80.0 เห็นว่าภาครัฐเที่ยมสมควรมีการขยายแนวประกรังเที่ยมเพิ่มขึ้น

ทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่ใช้เครื่องมือประมงประเภทลอบปลาในการทำการประมง โดยจาก การศึกษาแล้ว พ布ว่าชาวประมงนิยมใช้ลอบปลาในการทำการประมงน้อยจากกลุ่มตัวอย่างที่ทำการสำรวจจึงทำให้ผลการวิเคราะห์ได้ข้อมูลที่มีความแตกต่างกันทางสถิติ

โดยสรุป ทัศนคติของชาวประมงก็ยังมีความคิดว่าภาครัฐเที่ยมเป็นสมบัติส่วนรวมที่ต้อง ช่วยกันรักษา และความมีการแผลเปลี่ยนข้อมูลที่ว่าสาระระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องและชุมชนเพื่อการ พัฒนาการทำการประมงที่ถูกต้องให้มากยิ่งขึ้น

5). ชาวประมงที่ใช้เครื่องมือประมงประเภทอวนจนกุ้ง

ทัศนคติของชาวประมงที่ใช้เครื่องมือประมงประเภทอวนจนกุ้งในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็น ทัศนคติเกี่ยวกับประสิทธิภาพของประมงเที่ยมต่อการทำการประมง การให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ ของรัฐ ส่วนใหญ่เป็นไปในทางบวกคือเห็นในด้านต่าง ๆ โดยจากกลุ่มตัวอย่างที่สำรวจ ร้อยละ 66.67 เห็นด้วยปานกลางว่าปัจจุบันแนวประกรังเที่ยมยังใช้ประโยชน์ได้ดี ร้อยละ 33.33 เห็นด้วยมากที่สุดหาก จะมีการจัดอบรมการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและการใช้ประโยชน์จากประกรังเที่ยม และร้อยละ 2.0 เห็นด้วยมากที่สุดว่าประกรังเที่ยมเป็นแหล่งอาชีวของสัตว์ทะเลไม่สมควรกำจัดทิ้ง

6). ทัศนคติของชาวประมงที่ใช้เครื่องมือประมงประเภทอวนลอยกุ้ง

ทัศนคติของชาวประมงที่ใช้เครื่องมือประมงประเภทอวนลอยกุ้ง เกี่ยวกับประสิทธิภาพของประกรัง เที่ยมตลอดจน ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ส่วนมากเป็นไปในทางบวกโดยส่วนใหญ่จากกลุ่ม ตัวอย่างที่ทำการสำรวจ พ布ว่าร้อยละ 33.33 เชื่อว่าแนวประกรังเที่ยมสามารถป้องกันเรืออวนลากเข้ามา ทำการประมงบริเวณชายฝั่งได้

7). ทัศนคติของชาวประมงที่ใช้เครื่องมือประมงประเภทอื่น ๆ

ทัศนคติของชาวประมงในกลุ่มนี้ยังคงมีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ประสิทธิภาพของประการัง เที่ยมและการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นไปในทางบวก โดยจากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างของชาวประมงพบว่า ร้อยละ 67.50 เห็นด้วยมากที่สุดที่ว่าบริเวณแนวประการังเที่ยมเหมาะสมแก่การทำ การประมงด้วยเครื่องมือประมงพื้นบ้าน ร้อยละ 92.50 เห็นด้วยมากที่สุดว่าประการังเที่ยมเป็นสมบัติส่วนรวม ที่เราทุกคนต้องช่วยกันรักษา และร้อยละ 47.50 เห็นด้วยมากที่สุดถ้าหากมีเจ้าหน้าที่มาขอความร่วมมือ ในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำการทำประมงและยินดีให้ข้อมูลกับเจ้าหน้าที่ โดยจากการสำรวจเครื่องมือ ประมงประเภทอื่น ๆ ที่สำรวจพบ ได้แก่ แห สวิง เบ็ด เป็นต้น ดังแสดงในตารางที่ 12 และ 13

พิจารณาจากการทดสอบสมมติฐานะเห็นได้ว่า จากการศึกษาโดยใช้ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ (Pearson Correlation) เพื่อศึกษาว่า ชาวประมงที่มี เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ประสบการณ์ในการทำการประมง และลักษณะการประกอบอาชีพประมง ที่แตกต่างกันจะมีทัศนคติต่อ ประสิทธิภาพของประการังเที่ยม และการอนุรักษ์การให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ที่แตกต่างกัน

จากการศึกษาพบว่า ชาวประมงที่มีเพศต่างกันจะมีทัศนคติแตกต่างกัน คือ ประการังเที่ยมเป็น การป้องกันเรือawan ลากเข้ามาทำการประมงบริเวณชายฝั่ง บริเวณที่มีการวางแผนประการังเที่ยมสามารถใช้ เครื่องมือทำการประมงได้มากขึ้น ปัจจุบันแนวประการังเที่ยมยังใช้ประโยชน์ได้ดี แตกต่างกันที่ระดับ นัยสำคัญ 0.05 ($P<0.05$) บริเวณแนวประการังเที่ยมเหมาะสมแก่การทำการทำประมงด้วยเครื่องมือประมง พื้นบ้าน ประการังเที่ยมเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำทำให้สัตว์น้ำเพิ่มมากขึ้น ไม่สมควรกำจัดที่ แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P<0.01$) โดยจากการสำรวจชาวประมงมีการใช้แบบสัมภาษณ์แบบ สุ่มชี้จะสัมภาษณ์ชาวประมงทั้งชายและหญิง แต่จะเป็นชายมากกว่า และการตอบคำถามเพศชายจะมี ความรู้เรื่องการออกทะเลมากกว่าเพศหญิง และขั้งสามารถให้ข้อมูลน้ำหรือข้อเสนอแนะได้ดีกว่าเพศ หญิง

ชาวประมงที่มีอายุต่างกันจะมีทัศนคติแตกต่างกันคือ สมควรมีการขยายแนวประการังเที่ยม เพิ่มขึ้น แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P<0.01$) โดยใช้แบบสอบถามตามปลายปีดและวิเคราะห์อายุ กลุ่มตัวอย่างครัวเรือนชาวประมงพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุมากจะเห็นความสำคัญของการอนุรักษ์ มากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุน้อยเนื่องจากเห็นความเปลี่ยนแปลงของทรัพยากรามนาน จึงสามารถหา เหตุผลที่ทำให้ทรัพยากรถูกทำลายลงไปได้

ชาวประมงที่มีระดับการศึกษาแตกต่างกันจะมีทัศนคติแตกต่างกัน คือ หากมีเจ้าหน้าที่เข้ามา ดูแลการทำการทำประมง แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P<0.01$) โดยจากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่าง

ครัวเรือนชาวประมง ส่วนมากจะจบการศึกษาในระดับชั้นประถมศึกษาจึงมีความคิดเห็นขัดแย้งหากจะมีเจ้าหน้าที่เข้ามาควบคุมการทำการประมง เนื่องจากเกรงว่าจะขาดอิสระในการประกอบอาชีพ

ชาวประมงที่มีรายได้แตกต่างกันทัศนคติ ที่มีต่อการวางแผนการรังเทียมไม่มีความแตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ ระดับรายได้ที่แตกต่างกันไม่มีผลต่อความคิดเห็นและทัศนคติในด้านต่าง ๆ

ชาวประมงที่มีประสบการณ์ในการทำการประมงแตกต่างกันจะมีทัศนคติแตกต่างกัน คือ หากมีการนำข้อมูลที่ได้จากการสำรวจไปเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาครั้งต่อไป และคิดว่าสมควร มีการขยายแนวปะรังเทียมเพิ่ม แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P<0.05$) จากการสำรวจกลุ่มตัวอย่างชาวประมง กลุ่มตัวอย่างชาวประมงที่มีประสบการณ์ในการทำการประมงมากจะให้ความสำคัญ ในการแนะนำให้มีการเสนอข้อมูลเกี่ยวกับทัศนคติของชุมชนต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เพื่อการพัฒนานากกว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีประสบการณ์ในการทำการประมงน้อยซึ่งอาจเนื่องมาจากยังไม่เห็นบทบาทหรือความสำคัญของงานวิจัยมากนัก

ชาวประมงที่มีลักษณะการประกอบอาชีพประมงแตกต่างกันในลักษณะทำเป็นอาชีพ หลัก / รอง จะมีทัศนคติแตกต่างกัน คือ คิดว่าสมควร มีการขยายแนวปะรังเทียมเพิ่ม แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P<0.05$) โดยกลุ่มตัวอย่างชาวประมงที่ประกอบการทำการประมงเป็นอาชีพหลักจะแสดงทัศนคติต่อปะรังเทียม การให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐและการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล ได้ดีกว่ากลุ่มตัวอย่างที่ประกอบอาชีพการทำการประมงเป็นอาชีพเสริม ซึ่งอาจมีสาเหตุมาจากการกลุ่มตัวอย่างดังกล่าวมีเวลาในการทำการประมงน้อย เนื่องจากต้องประกอบอาชีพอย่างอื่นประกอบจึงไม่ค่อยให้ความสนใจในการอนุรักษ์ทรัพยากรามากเท่าที่ควร ดังแสดงในตารางที่ 14

ตารางที่ 14 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของชุมชนที่มีต่อการวางแผนประจำรัฐที่เปลี่ยนในด้านต่าง ๆ กับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ประสบการณ์ในการทำงาน ภาระครอบครัว อาชีพ ประมง

หัวข้อ	เพศ	อายุ	ระดับ การศึกษา	รายได้	ประสบการณ์ ในการทำงาน ประจำรัฐ	ภาระครอบ ครัว อาชีพ ประมง
ความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพของประจำรัฐที่เปลี่ยน						
1. ประจำรัฐที่เปลี่ยนสามารถทำให้มีสัตว์น้ำเพิ่มมากขึ้น	-0.023	0.024	0.073	0.085	0.020	-0.088
2. ประจำรัฐที่เปลี่ยนเป็นการป้องกันเรื่องอวนลากเข้ามาทำการประมงบริเวณชายฝั่ง	0.203*	-0.121	0.128	-0.052	-0.125	0.096
3. เมื่อมีประจำรัฐที่เปลี่ยนแล้วสามารถขับสัตว์น้ำได้นาก	-0.009	0.161	-0.056	0.074	0.156	0.066
4. เวลาที่ใช้ทำการประมงต่อเที่ยวลดลง	-0.115	0.099	-0.116	-0.031	0.064	-0.103
5. สามารถใช้เครื่องมือประมงได้มากขึ้น	-0.226*	-0.087	0.056	0.059	-0.041	-0.125
6. บริเวณแนวประจำรัฐที่เปลี่ยนเหมาะสมแก่การทำประมงพื้นบ้าน	-0.356**	0.131	-0.043	-0.023	-0.032	0.119
7. ปัจจุบันแนวประจำรัฐที่เปลี่ยนยังใช้ประโยชน์ได้ดี	-0.210*	0.110	0.039	0.098	0.004	0.012
8. ประจำรัฐที่เปลี่ยนเป็นสมบัติส่วนรวมที่ทุกคนต้องช่วยกันรักษา	0.087	0.158	-0.014	0.067	0.079	-0.034
9. เห็นด้วยหากมีการจัดอบรมการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลและการใช้ประโยชน์จากประจำรัฐที่เปลี่ยน	-0.134	0.141	-0.090	0.059	0.083	0.012
10. เห็นด้วยหากมีการส่งเสริมปลูกผักจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล	0.003	0.157	-0.044	0.179	0.090	0.142

ตารางที่ 14 (ต่อ)

หัวข้อ	เพศ	อายุ	ระดับ การศึกษา	รายได้	ประสบการณ์ ในการทำงาน ประมาณ	การ ประกอบ อาชีพ ประมาณ
<u>การให้ความร่วมมือกันเจ้าหน้าที่รัฐ</u>						
1. ยินดีให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำการบประมาณ	-0.090	-0.043	0.014	0.129	-0.062	0.164
2. หากมีเจ้าหน้าที่เข้ามาคุ้ยและทำการประเมิน	-0.089	0.192	-0.318**	-0.098	0.162	0.156
3. สามารถให้แนะนำปัญหาแก่เจ้าหน้าที่ได้	0.095	0.130	-0.024	-0.052	0.105	0.034
4. หากมีเจ้าหน้าที่เข้ามาควบคุมในการจับปริมาณสัตว์น้ำ	-0.060	0.152	-0.096	-0.132	0.076	0.189
5. หากมีเจ้าหน้าที่มาควบคุมระยะเวลาการทำการประเมิน	-0.049	0.092	-0.142	-0.015	0.051	0.111
6. ขอความร่วมมือในการจัดสร้างประกาศงเที่ยม	-0.064	-0.120	0.182	-0.022	-0.139	-0.007
7. มีการขอความร่วมมือในการของบประมาณ	0.024	0.009	0.023	0.107	0.067	0.054
8. หากมีการนำข้อมูลจากการสำรวจไปเสนอต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อการพัฒนาครั้งต่อไป	0.029	0.178	-0.018	0.141	0.204*	0.006
9. หากมีการจัดตั้งหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับประกาศงเที่ยมเข้ามาคุ้ยเพื่อที่ท่านอาชีพอยู่	-0.031	0.130	-0.097	0.022	0.050	0.192
<u>สรุป</u>						
1. ประกาศงเที่ยมเป็นที่อยู่อาศัยของสัตว์จะเลไม่สมควรกำจัดทิ้ง	0.296**	0.049	-0.031	0.033	0.156	-0.072
2. สมควรมีการขยายแนวประกาศงเที่ยมเพิ่ม	-0.056	0.258**	-0.097	0.156	0.225*	-0.256*

หมายเหตุ

* หมายถึง มีค่าสหสัมพันธ์แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P<0.05$)** หมายถึง มีค่าสหสัมพันธ์แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P<0.01$)

กล่าวโดยสรุปหากเมื่อนำทัศนคติของชาวประมงในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทัศนคติต่อประสิทธิภาพของประมงเที่ยม การให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือทัศนคติในด้านต่างๆเพื่อวิเคราะห์ว่ามีความสัมพันธ์กับ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ประสบการณ์ในการทำการประมง และลักษณะการประกอบอาชีพการประมง จะเห็นได้ว่า

กลุ่มตัวอย่างชาวประมง ที่มี อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ประสบการณ์ในการทำการประมง และลักษณะการประกอบอาชีพการประมงที่แตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อประสิทธิภาพของประมงเที่ยม และการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ไม่มีความแตกต่างกันทางสถิติ ($P>0.05$)

กลุ่มตัวอย่างชาวประมงที่มีเพศแตกต่างกัน จะมีทัศนคติต่อประมงเที่ยม ที่ว่าประมงเที่ยมเป็นแหล่งที่อยู่อาศัยของสัตว์น้ำไม่สมควรจำกัดทิ้ง และสมควรมีการขยายแนวประมงเที่ยมเพิ่ม มีความแตกต่างกันทางสถิติอย่างมีนัยสำคัญ ($p < 0.05$) โดยกลุ่มตัวอย่างชาวประมงที่มีเพศต่างกันจะให้ความคิดเห็นแตกต่างกัน เนื่องมาจากการเก็บแบบสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่จะเป็นเพศชายมากกว่า เพศหญิงซึ่งทำให้ ทัศนคติมีความแตกต่างกันมาก และกลุ่มตัวอย่างชาวประมงที่สัมภาษณ์ส่วนใหญ่มีลักษณะการประกอบอาชีพการประมงในลักษณะทำเป็นอาชีพหลัก หากกว่าเป็นอาชีพเสริมซึ่งทำให้ ทัศนคติมีความแตกต่างกัน ดังแสดงในตารางที่ 15

ตารางที่ 15 ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติของชาวประมงที่มีต่อการวางแผนประมงในด้านต่าง ๆ เพศ อายุ ระดับการศึกษา รายได้ ประสบการณ์ในการทำการประมง และ ลักษณะการประกอบอาชีพประมง

ทัศนคติในด้านต่างๆ	เพศ	อายุ	ระดับการศึกษา	รายได้	ประสบการณ์ในการทำการประมง	การประกอบอาชีพประมง
1. ทัศนคติต่อประสิทธิภาพของประมงเที่ยม	-0.188	0.135	-0.007	0.082	0.038	0.016
2. ทัศนคติต่อการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ	-0.087	0.096	-0.016	0.008	0.039	0.195
3. สรุป	0.235*	0.135	-0.061	0.084	-0.154	0.226*

หมายเหตุ

* หมายถึง มีค่าสหสัมพันธ์แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.05 ($P<0.05$)

** หมายถึง มีค่าสหสัมพันธ์แตกต่างกันที่ระดับนัยสำคัญ 0.01 ($P<0.01$)

สรุปผลการวิจัย

สภาพทั่วไปของชาวประมงทะเลพื้นบ้านชุมชนเกาะมุก

หมู่บ้านเกาะมุก เป็นหมู่บ้านหนึ่งของตำบลเกาะลิบง อำเภอ กันตัง จังหวัดตรัง ซึ่งอยู่ในความดูแลของกรมป่าไม้ อุทยานแห่งชาติเข้าใหม่ รวมมีเนื้อที่ทั้งสิ้น 7.7 ตารางกิโลเมตร มีหมู่บ้าน 1 หมู่บ้าน ซึ่งได้กันแนวเขตออกจากพื้นที่อุทยานแห่งชาติ ร้อยละ 80 ของพื้นที่ทั้งหมด เป็นภูเขาซึ่งมีสูงสุดประมาณ 300 เมตร จากระดับน้ำทะเลปานกลาง

ลักษณะภูมิประเทศโดยทั่วไปของหมู่บ้านเกาะมุก มีภูเขาทางตัวในแนวเหนือ-ใต้ ทางซีกตะวันออกที่ราบและลาดชันสำา ด้านทิศตะวันตกที่เป็นที่ตั้งของสำามรถซึ่งเป็นสถานที่ห่องที่ยวแห่งหนึ่งมีชื่อของเกาะมุก การตั้งบ้านเรือนของชาวประมงจึงกระจายอยู่ทั่วไปตามบริเวณของชายฝั่ง และบริเวณด้านหลังเกาะเป็นอ่าวฝั่ง มีหาดทรายขาวเหมาะสมอย่างยิ่งแก่การเป็นสถานที่พักผ่อนหย่อนใจของนักท่องเที่ยวของชาวไทยและชาวต่างประเทศ

ส่วนใหญ่ประชาชนประกอบอาชีพทำการประมงเป็นหลัก และมีบางส่วนประกอบอาชีพเกษตรกรรมเป็นอาชีพเสริม ประชาชนส่วนมากนับถือศาสนาอิสลามและเป็นคนในพื้นที่ มีการศึกษาอยู่ในระดับชั้นประถมศึกษา มีรายได้เฉลี่ยต่อเดือนประมาณ 4,225.0 บาท เงินทุนที่ใช้ในการทำการประมง ส่วนใหญ่จะใช้เงินทุนของตัวเอง และมีบางส่วนใช้เงินทุนส่วนตัวและเงินกู้ยืมรวมกัน สำารับแหล่งเงินกู้ยืมมาจากพ่อค้าคนกลางหรือจากเพปปลา และมีข้อผูกมัดกันคือจะต้องนำอาสัตวร์นำที่จับได้ไปขายให้กับเพปปลา ที่ตนนำเงินนั้นมา โดยชาวประมงมีประสบการณ์ในการทำการประมง 20 ปี

ผลกระทบของการวางแผนป่ารังเทียมต่อการทำประมงตามแนวชายฝั่งบริเวณชุมชนเกาะมุก

จากการศึกษาข้อมูลที่ทำการรวบรวมจากการสัมภาษณ์ชาวประมง และทัศนคติต่อการวางแผนป่ารังเทียมบริเวณ ชุมชนเกาะมุกถึงผลกระทบในการทำการประมง พนวันบริเวณแนวป่ารังเทียมที่ทางกรมประมงได้จัดวางไว้ มีการศึกษาถึงผลกระทบมาก่อนแล้ว เช่น ความแรงของกระแสน้ำ การจนตัว และสภาพพื้นที่ในการวางแผนป่ารังเทียม ดังนั้นจึงไม่มีผลกระทบต่อการทำประมงพื้นบ้านแต่อย่างใด แต่ก็ยังมีชาวบ้านบางกลุ่มที่แสดงทัศนคติว่า ป่ารังเทียมเป็นขยายเติมความกว้างขวางที่นี่ เนื่องจากเห็นว่า กีดขวางการทำการประมง ซึ่งแสดงให้เห็นว่าชาวประมงยังขาดความรู้ความเข้าใจเกี่ยวกับป่ารังเทียม

ทัศนคติของชาวประมงต่อประสิทธิภาพของประการังเทียมต่อการทำประมง

ทัศนคติของชาวประมงต่อการทำจัดวางแนวประการังเทียมบริเวณเกาะนุก มีทัศนคติที่ดีโดยมีความเชื่อว่า ประการังเทียมทำให้มีสัตว์น้ำเข้ามาอาศัยเพิ่มมากขึ้น เป็นการป้องกันเรืออวนลากเข้ามาทำการประมงบริเวณชายฝั่ง ทำให้สามารถจับสัตว์น้ำได้มากขึ้น บริเวณแนวประการังเทียมเหมาะสมแก่การทำประมงด้วยเครื่องมือประมงพื้นบ้าน สามารถใช้เครื่องมือประมงได้หลายประเภท และยังมีทัศนคติเป็นไปในทางบวกเกี่ยวกับประการังเทียมซึ่งเป็นสมบัติส่วนรวมสมควรช่วยกันรักษา และเห็นสมควรหากจะมีการจัดอบรมการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล และการใช้ประโยชน์จากประการังเทียมอย่างยั่งยืนตลอดจน การส่งเสริมการปลูกฝังจิตสำนึกในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเลอีกด้วย

แต่ก็ยังมีกลุ่มชาวประมงบางกลุ่ม ซึ่งไม่เห็นด้วยกับทัศนคติข้างต้นเนื่องจากในการสำรวจชาวประมงบางกลุ่ม ใช้เครื่องมือประมงบางประเภทที่ไม่สามารถใช้บริเวณแนวประการังเทียมได้ และเป็นอุปสรรคในการทำการประมง และในบางส่วนยังเห็นว่าหากประการังเทียมที่ผุดพังและกระฉัดกระเจาเป็นที่เกะกะ ทางเดินเรือและเป็นอุปสรรคในการทำการประมงสมควรกำจัดทิ้งและทำการวางแนวประการังเทียมใหม่ และควรมีการให้ความรู้เกี่ยวกับการใช้เครื่องมือประมงที่ถูกต้อง รวมไปถึงการใช้เครื่องมือประมงพื้นบ้านที่เหมาะสมในบริเวณแนวประการังเทียม ซึ่งหากมีการใช้เครื่องมือประมงที่เหมาะสมแล้ว ก็จะส่งผลให้การทำการประมงประสบผลสำเร็จ ทรัพยากรถูกทำลายน้อยลง

ทัศนคติเกี่ยวกับการให้ความร่วมมือกับเจ้าหน้าที่ของรัฐ ชาวประมงยินดีหากมีเจ้าหน้าที่มาขอความร่วมมือในการให้ข้อมูลเกี่ยวกับการทำการทำประมง และเห็นสมควรหากจะมีเจ้าหน้าที่เข้ามาดูแลและนำการทำการทำประมงที่ถูกวิธี และเปลี่ยนความคิดเห็นระหว่างชุมชนกับเจ้าหน้าที่ผู้ดูแลเพื่อที่ท่วงประการังเทียม หากมีการขอความร่วมมือในการจัดสร้างตลาดจนกำลังทรัพย์ชาวประมงก็ยินดีที่จะให้ความร่วมมือ แต่มีบางส่วนที่ไม่เห็นด้วยหากเจ้าหน้าที่จะเข้ามาดูแลควบคุมการทำการทำประมง ระยะเวลาการทำการทำประมงซึ่งมีความคิดเห็นว่า ไม่มีอิสระในการประกอบอาชีพ

ชาวประมงที่อาชญาพน์ที่เกาะนุก จังหวัดตรัง มีความคิดเห็นว่า เป็นสมบัติส่วนรวมควรช่วยกันรักษา และสมควรมีการขยายแนวประการังเทียมเพิ่ม และมีความคิดเห็นว่าความมีเจ้าหน้าที่มาดูแลจัดการเกี่ยวกับประการังเทียมบ้างแต่ไม่ควรมีบทบาทในการกำจัดขอบเขต หรือกำหนดปริมาณการจับสัตว์น้ำเพราะ ไม่สามารถทำการประมงได้ตามต้องการ

แนวทางการจัดการประมงบริเวณแนวปะการังอย่างยั่งยืนของชาวประมงทະเลพื้นบ้านบริเวณชุมชน เกาะมุก

แนวทางการจัดการประมงบริเวณแนวปะการังเที่ยมนับว่าเป็นสิ่งสำคัญอย่างยิ่ง เพราะจะทำให้เรามีแนวทางในการจัดการทรัพยากรทางทะเลที่มีอยู่อย่างจำกัด และนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์อย่างสูงสุด ซึ่งต้องอาศัยความร่วมมือของชุมชนและเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้องเพื่อให้เกิดการแลกเปลี่ยนข้อมูลซึ่งกันและกัน และสามารถนำข้อมูลที่ได้ไปปรับปรุงพัฒนา และการใช้ประโยชน์จากชาวประมงในทางที่ถูกต้อง

เนื่องจากชุมชนชาวประมงมีทักษัณคดิต่อปะการังเที่ยม เป็นไปในทางบวกจึงเป็นเรื่องง่ายหากจะมีการเข้าไปคุ้มครอง และการทำการประมงโดยอาจจะมีการทำหนาครุภัณฑ์แบบการใช้เครื่องมือประมงบริเวณแนวปะการังเที่ยม การกำหนดปริมาณการจับ และการกำหนดคุณภาพทำการประมง แต่ควรมีการปรึกษาหารือกันระหว่างเจ้าหน้าที่และชาวประมงก่อน

มีการให้ความรู้และการให้ข้อมูลข่าวสารแก่ชาวประมง การทำการประมงที่ถูกวิธี การอบรมให้ความรู้จากเจ้าหน้าที่สู่ชาวประมง และเยาวชนในการอนุรักษ์ทรัพยากรทางทะเล และการใช้ประโยชน์จากปะการังเที่ยม

เอกสารอ้างอิง

กมลพันธ์ อวัยawanนท์ และเอกศักดิ์ ปุณyanุเดช, 2535. ติดตามผลและจัดสร้างแหล่งอาชีวสัตว์

ทะเล บริเวณหน้าหมู่บ้านชาวประมง จังหวัดสตูล, น.193-204. ใน สัมมนาวิชาการประจำปี 2531. สถาบันวิจัยประมงน้ำจืดแห่งชาติ, กรมประมง, กรุงเทพฯ.

กองส่งเสริมการประมง. 2540. ประกาศ. เอกสารส่งเสริมความรู้. กรมประมง,กรุงเทพฯ

กุลภา ขวัญมิ่ง และพงศ์พัฒน์ บุญช่วงศ. 2535. เศรษฐกิจการทำการประมงพื้นบ้านบริเวณอ่าวพนัง ; ทางเลือกในการประกอบอาชีพประมงกับการจัดการประมงชายฝั่ง, น.517-549. ใน สัมมนา วิชาการประจำปี 2535 กรมประมง, ณ สถาบันวิจัยประมงน้ำจืด, บางเขน,กรุงเทพฯ.

ธงชัย นิติรัฐสุวรรณ. 2537. การจัดการประมงบริเวณประจำที่ใหม่ในจังหวัดระนอง. วิทยานิพนธ์ ปริญญาโท. มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, กรุงเทพ. 133 น.

สำมรงค์ ตันกิบาล. 2543. เอกสารประกอบการเรียนวิชา การอนุรักษ์และการจัดการทรัพยากร ประมง. ภาควิชาวิทยาศาสตร์ทางทะเล, คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง, สถาบัน เทคโนโลยีราชมงคล, ตรัง. 90 น.

นริศรา โพธิศาจันทร์ และสุมาลี หนูเมือง. ปัญหาพิเศษเรื่องสภาพเศรษฐกิจและสังคมของ ชาวประมงพื้นบ้านในกิจกรรมอาชีวภาพ จ.ตรัง ปี 2543. ภาควิชาการจัดการประมง, คณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีการประมง, สถาบันเทคโนโลยีราชมงคล, ตรัง. 21 น.

นิพนธ์ พงษ์สุวรรณ และคณา. 2533. การพัฒนา ก่อตัวของสัตว์บนผิวโลกสร้างแนวทินเทียม จังหวัดระนอง. สถาบันวิจัยชีววิทยาและประมงทะเล, กรมประมง, กระทรวงเกษตรและ สหกรณ์.

นิพนธ์ พงศ์สุวรรณ. 2533. การสำรวจและจัดทำข้อมูลพื้นฐานสำหรับแนวปะการังในทะเลอันดา- มัน น. 133-147. ใน รายงานสัมมนาวิชาการประจำปี 2533 กรมประมง , ณ สถาบันวิจัย ประมงน้ำจืดแห่งชาติ บางเขน, กรุงเทพฯ.

นิคการ โฉมมิตรัตน์. 2535. ปัญหาความเสื่อมโถรนของแหล่งน้ำมันเนื่องจากการพัฒนาประเทศในสิ่งแวดล้อม. กรมส่งเสริมคุณภาพสิ่งแวดล้อม, กระทรวงวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีสิ่งแวดล้อม. กรุงเทพฯ.

พงศ์พัฒน์ บุญชูวงศ์. 2538. โครงสร้างทางสังคม-เศรษฐกิจของชุมชนประมงขนาดเล็กและแนวความคิดเชิงนโยบายในการจัดการประมงโดยชุมชน. เอกสารฉบับที่ 17/2539. กองเศรษฐกิจการประมง กรมประมง. 31n.

พีระ อ้ววสมบูรณ์. 2536. การศึกษาเครื่องมือประเมินบริเวณปาการังเทียม จังหวัดระนอง น.199-216. ใน สัมมนาวิชาการประจำปี 2536 กรมประมง, ณ สถาบันวิจัยประมงน้ำจืด, บางเขน, กรุงเทพฯ.

พุนสิน พานิชสุข และคณะ. 2528. การทดลองสร้างที่อยู่อาศัยสัตว์น้ำบริเวณหน้าสถาบันเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่ง จังหวัดสงขลา. เอกสารวิชาการฉบับที่ 12/2528, สถาบันเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งแห่งชาติ จ. สงขลา, กรมประมง, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 12 น.

พุนสิน พานิชสุข และคณะ. 2530. การติดตามผลเหล่าอาชัยสัตว์ทะเลหน้าสถาบันเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งแห่งชาติ ในปีที่ 4. เอกสารวิชาการฉบับที่ 4/2530 สถาบันเพาะเลี้ยงสัตว์น้ำชายฝั่งแห่งชาติ, กรมประมง, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 7 น.

ศิริพงษ์ พนาสนธิ. 2542. ความรู้และทักษะคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย ที่มีต่อการอนุรักษ์ปาการังของไทย : ศึกษาเฉพาะกรณีโรงเรียนที่มีครุซึ่งผ่านการอบรมในหลักสูตรการอนุรักษ์ทรัพยากรปาการังของไทย ในจังหวัดยะ丫. วิทยานิพนธ์ปริญญาโท, คณะพัฒนาสังคม, สถาบันบัณฑิตพัฒนาบริหารศาสตร์. 187 น.

สมพร บุญเกิด และสุรพล วัฒนกุล. 2522. การสร้างที่อาศัยให้สัตว์ทะเล. น.173-225. ใน รายงานประจำปี สถานีประมงจังหวัดยะ丫. กองประมงทะเล, กรมประมง, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์.

สำนักงานประมง จังหวัดตรัง. 2536. การจัดสร้างแหล่งอาศัยสัตว์ทะเลบริเวณ จังหวัดตรัง.

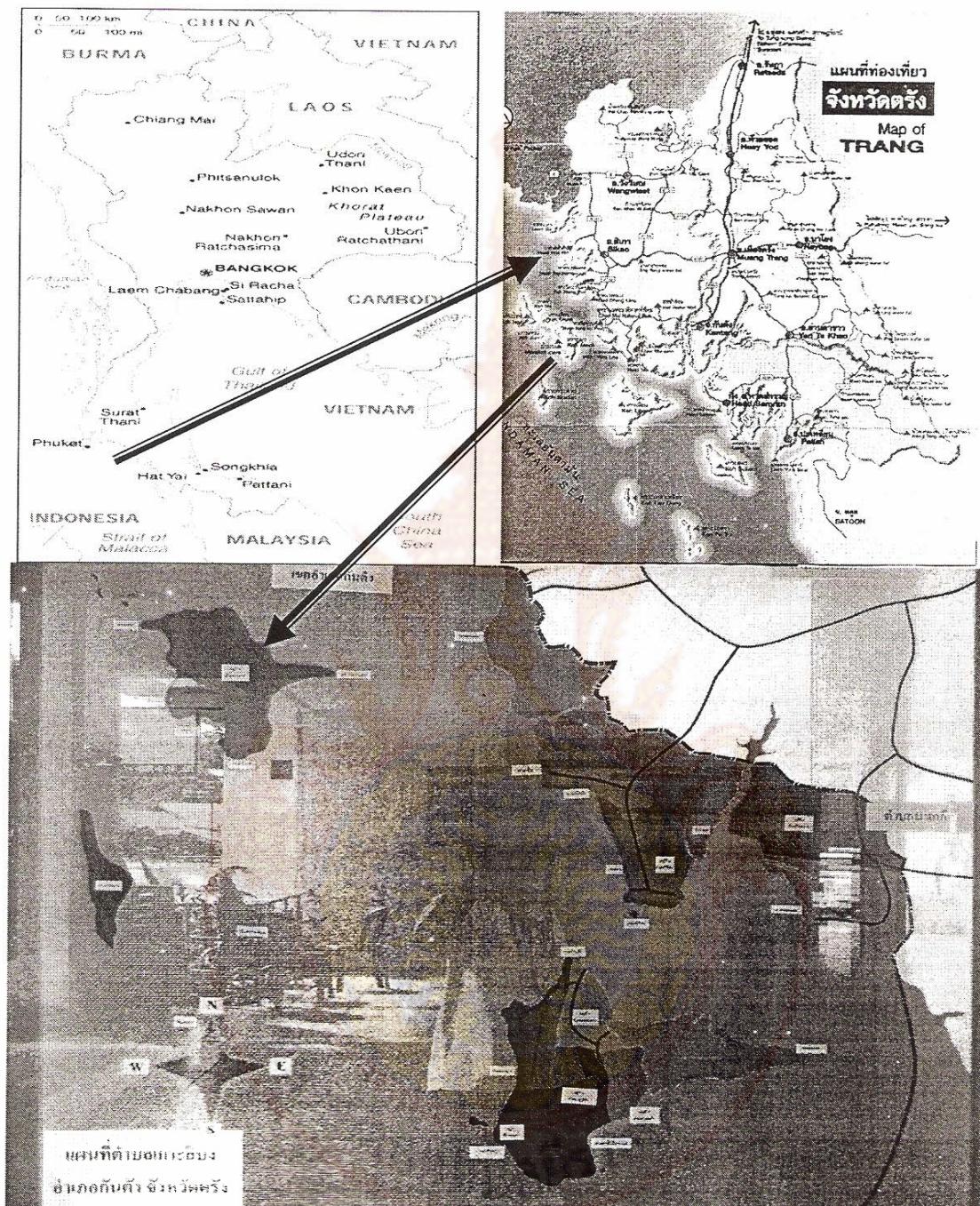
สุทธิชัย เดเมี่ยวนิชย์ และคณะ. 2524. ปาการังเทียมเพื่อการประมง. รายงานผลการวิจัย, จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, กรุงเทพฯ. 44 น.

สันติ สังข์ทอง. 2530. ติดตามผลการจัดสร้างแหล่งอาชีวศึกษา ปี 2521-2530 บริเวณจังหวัด
ระยอง. ศูนย์พัฒนาประมงทะเลฝั่งตะวันออก, กองประมงทะเล, กรมประมงทะเล, กระทรวง
เกษตรและสหกรณ์.

สันติ สังข์ทอง. 2534. การประเมินผลการทดลองจัดสร้างแหล่งอาชีวศึกษาบริเวณจังหวัดระยอง.
เอกสารวิชาการฉบับที่ 5/2534, ศูนย์พัฒนาประมงทะเลฝั่งตะวันออก, กองประมงทะเล, กรม
ประมง, กระทรวงเกษตรและสหกรณ์. 14 น.

ภาพพนักที่ 1 แผนที่เกาะมุก ต.เกาะลิบง อ.กันตัง จ.ตรัง

ภาพพนวกที่ 2 สภาพโดยทั่วไปของหมู่บ้านเกาะมุก

ภาพพนวกที่ 3 เรือที่ชาวประมงใช้ทำการประมง

ภาพนูนที่ 4 การเตรียมเครื่องมือประมงเพื่อใช้ทำการประมง

ภาพนูนที่ 5 การซ่อนแซมเรือในเวลาว่างของชาวประมง